ÇİZGİROMAN

Rh+

6

8.000 TL HAFTALIK ÇİZGİROMAN DERGİSİ 17 EYLÜL 1998

©METİN DEMİRHAN '93

geçen haftadan devam eden öykülerin özetleri

doğan güneş- undefined walking objects (tanımlanamayan yürüyen nesneler)
doğan daha geçen hafta başladı bu öyküsüne. özetlemek haddimiz değil.

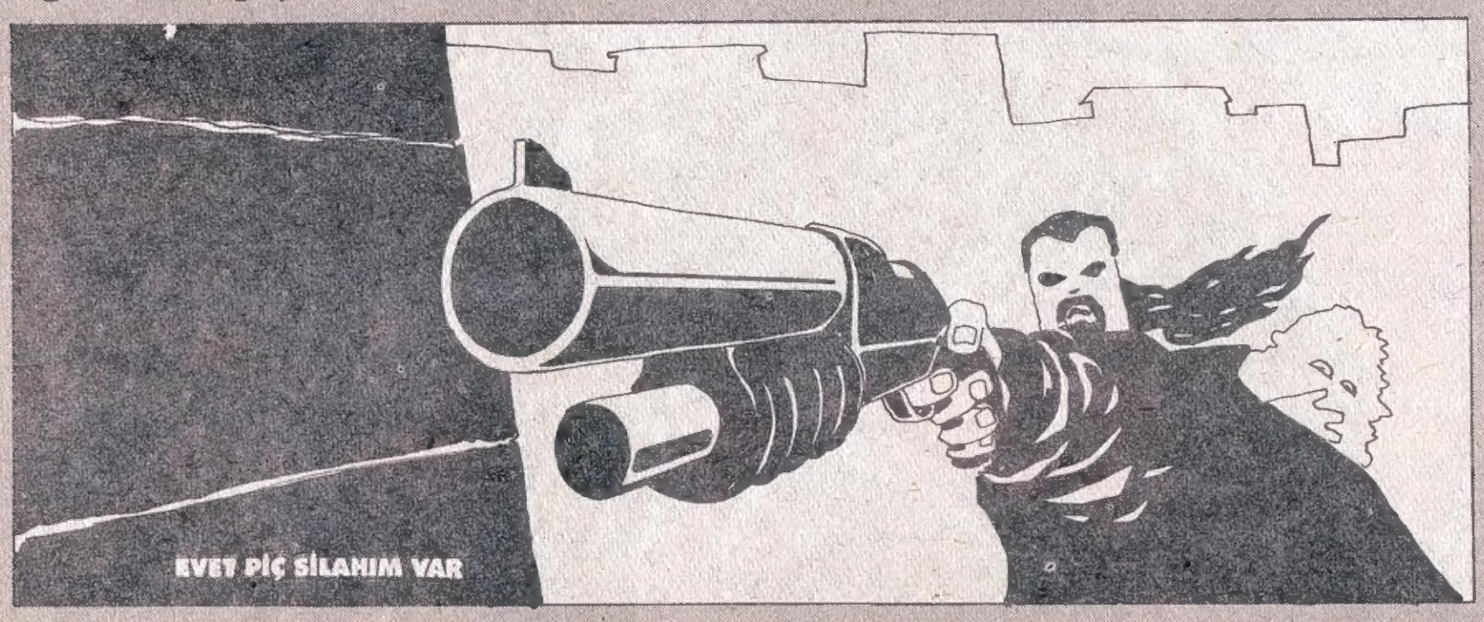

murat bozkurt- şehir köpeği
kendi tarzı ile şehirde yaşadığı sorunları çözmeye çalışan isimsiz kahramanımızın, bu hafta bambaşka bir sorunla uğraşıyor..

Karikatürist arkadaşımız Tuncer Erdem, dini inançları nedeniyle askerlik görevini yapamayacağını beyan ettiği için tutuklanarak Mamak Askeri Cezaevine kondu.
Yakında yargılanarak cezalandırılması bekleniyor. Tuncer Erdem'i bu zor günlerinde yalnız bırakmayalım. Ona destek olduğumuzu gösterelim. Bu ülkede de artık askerlik görevini çeşitli nedenlerle yapmak istemeyenler için yeni alternatifler oluşturulması gerektiği konusunda. Bizi her zaman yönetmenin keyfini çıkartanları uyaralım, dürtelim, bir şeyler yapalım. Dünya'nın hemen her yerinde askerlik görevinin dışında da çeşitli alternatifler var. Örneğin Almanya'da, askerlik görevini yapmak istemeyenler çeşitli sosyal görevler alabiliyorlar. Bizde niye hala ,hala zorunlu şeyler var? En azından bir kere düşünün !

KORKUN-C'UN ÇÖPLÜĞÜNDEN... orkun uçar

Kristof Kolomb'un halt etmesiyle Amerika bulununca uzun deniz yolculukları da arttı. Peki gemiye kadın alınmasının uğursuzluk getirdiği de göz önüne alınırsa bu hristiyan gemiciler seks poblemlerini nasıl çözüyorlardı.
Tabii bazıları günah olduğu düşüncesiyle cinsel perhiz yapıyorlardı, ama genelde gemide kadın işlevi yapan erkekler de vardı. Çoğu denizcilik hikayesinde rastladığımız küçük miçoların çoğu bu işe yarardı.
Bunun dışında hikaye edilen bir başka çözüm yöntemi de şuydu. Geminin bir yerinde bir su fıçısı bulunurdu. Gemide seks olayına katılan gemicilerin hepsi sırayla bir gece o fıçının içine girerler ve fıçının kenarından açılan delikten organlar sokanlara ağız seks yaparladı. Kimse bu fıçıdan ve orda olanlardan açık seçik söz etmezdi. Herkes tarafından bilenen ve ama dile getirilmeyen bir sır olurdu o fıçı. İşin kötüsü oraya gidip, bir kere rahatlayanın, bir gün sıranın kendisine de geleceğini bilmesiydi. Şimdi gelelim en baba bilgime. Şimdi size anlatacağım bilgi benim bir hikayemde de kullandığım bir bilgi.Tabii bunu size yazdıktan sonra kullanmam ne kadar doğru bilmiyorum ama.
Güney Amerika'ya giden İspanyol gemiciler orada kauçukla tanışır. Ve Avrupaya sigara patates ve kakao yanında bunu da getirirler. Kaucuğun elastikiyeti yerlilerden İspanyol gemicileri ilginç bir icada iter. Bugün bildiğimiz plastik şişme kadınların ilk atası, İspanyol gemicilerin rahatlaması için icat edilir. Kauçuktan yapılan bir kadın şekli, bütün gemicilerin kansı olur.
Yalnız bu yöntemin bir zararı vardır. Her gemici gidip bu kadından yararlandığı için kaucuk kadın cinsel hastalık taşıyıcısıdır. Böylece kısa sürede gemicilerin birisinde olan cinsel hastalık kısa sürede hepsine geçer.

ERAŞ NEGATİF

Üzüntü
Bazı bayiler yeni çıktığımız ve reklamımız olmadığı için dergimizi pek asmıyorlar. Israrla istemeniz ve Reha artı Rehate gibi isimler söylemeniz gerekebiliyor.
Teşekkür
Ortaköy'de sürpriz bir gösteri gerçekleştirdik ve bazı okuyucularımızla direkt kontak kurduk. Bu konuda bize çok yardımcı olan Beşiktaş belediyesine ,Ayfer Atay'a, Kemal Tayfur'a ve Birsen Altıner'e teşekkürü borç biliriz.
Dialog
Portakal'ın bizi yerden yere vuran mektubunu aldık. ilgisi ve eleştirilerine teşekkürler
Yenilik
Ve Türkiye'de ilk defa iki kadın kahraman birden bir dergide. Menije ve Memesis. Mutluyuz, gururluyuz.
Düşmanlık
Bizi bu şekilde düşünüp böyle çizmeye yönlendiren "eski" Doğan Kardeş dergisine lanet olsun. Şimdiki çocuk dergileri ne kadar güzel. Okuyorsun ve atmaya kıyabiliyorsun.
Kent FM 101
Kardeş radyo Kent FM'e reklamlarımızdan dolayı teşekkürler
Geçmiş olsun
Soner'in babasının rahatsızlığı hepimizi üzdü. Kendisine acil şifalar diliyoruz.

İmtiyaz Sahibi ve Yazı işleri Müdürü Kutsi Akıllı. Satış Müdürü Mustafa Yıldız Yönetim Yeni Yeni Çarşı Cad. No. 88/4 Galatasaray-İstanbul. Telefon 252 69 15 Ofset Hazırlık Ağaçkakan Baskı AN Graphics. Dağıtım Yaysat A.Ş.

DERGİMİZDE SAYFA NUMARASI VE FAX NUMARASI KULLANILMAMAKTADIR

DART TAHTASI

soner tuna ve rh+

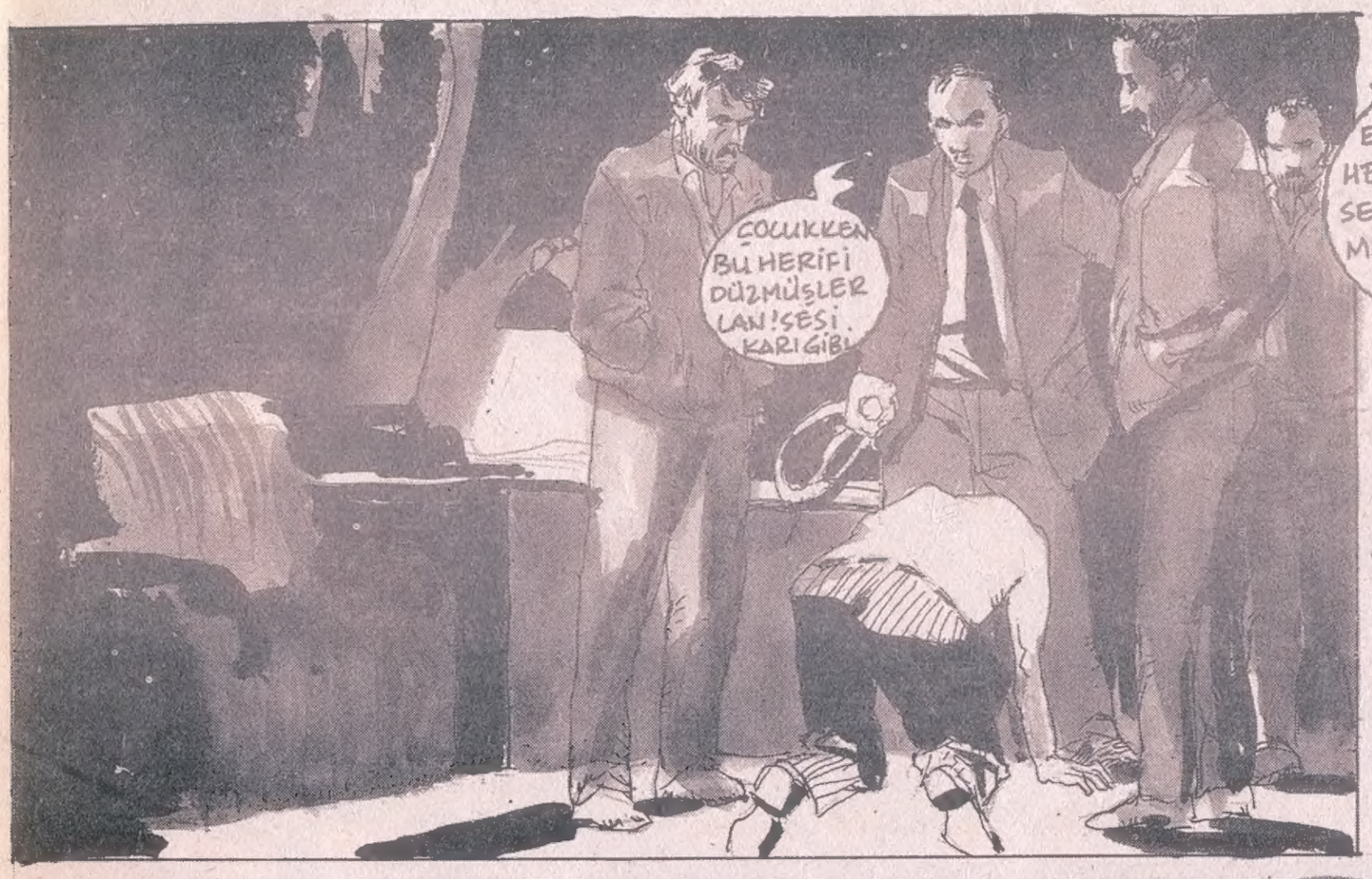

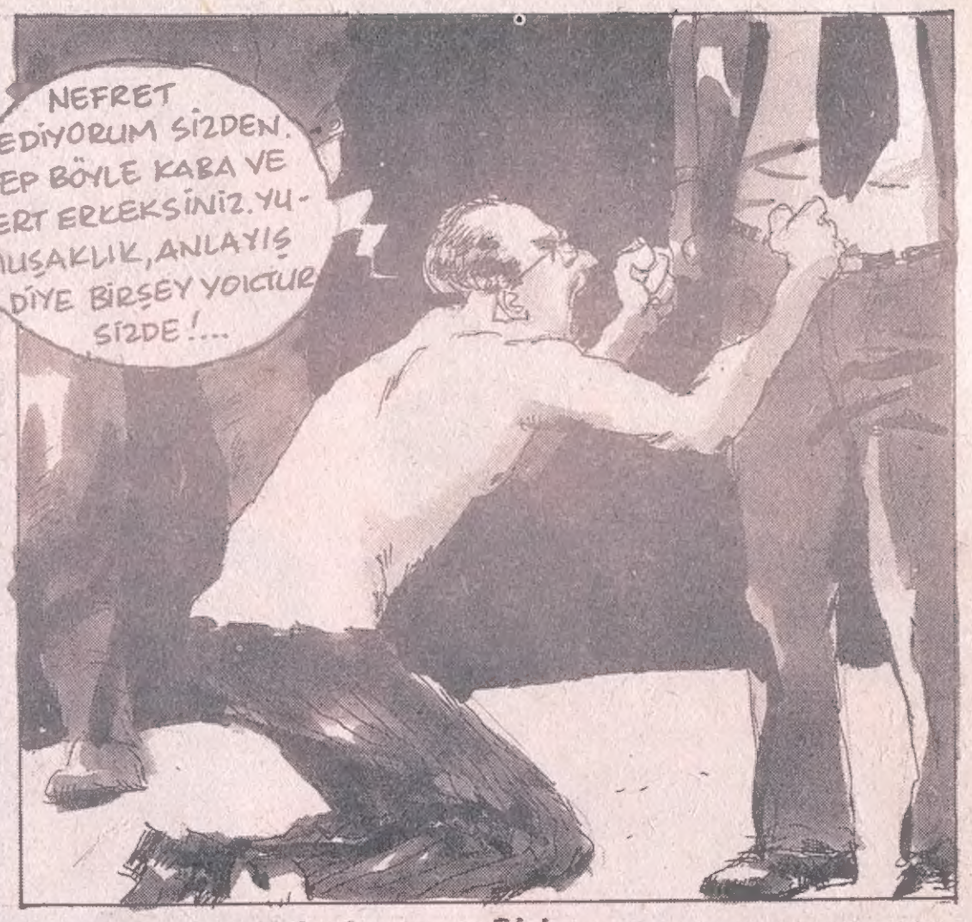

SANGIR

EVET, OLABİLİR. ÜSTELİK KENDİMİZİ FAZLA RİSKE ATMAMIŞ OLURUZ. HEMEN BAŞ... BU SES NE?!..

BİZİM BİRŞEY YAPMAMIZA GEREK KALMADI. HEMEN ORTALIĞI TOPLAYIN, CESEDİ EVİNE GÖTÜRÜN...

ERTESİ GÜN....

DEVLET BU ÜZÜCÜ CİNAYETLERİ TEK TEK ÇÖZECEKTİR. SORUŞTURMALAR ÇOK YÖNLÜ SÜRDÜRÜLÜYOR. KATİLLERE SESLE...

EEE, ALLAH YEDİRMEZ TABİ SOPASI YOK, BÖYLE YURUR İŞTE. KOLAY MI YETİMİN-ÖKSÜZÜN HAKKINI YEMEK

YA ACIYORUM ADAMLARA VALLA SİNEK GİBİ ÖLÜYORLAR. ULAN SANKİ ONUN YERİNDE BEN OLSAM YEMEZ MİYDİM?

BU KADAR PARA SAÇIYORLAR VEKİL OLMAK İÇİN. MİLYON DEĞİL MİLYARLAR... NEREDEN GELİYOR BU PARALAR, NİYE İŞLERİNİ GÜÇLERİNİ TERKEDİYOR BU ADAMLAR...

BUNLARI BOŞVER, EN SİNİRLENDİĞİM ŞEY İLKOKUL MEZUNU HERİFLER BENİM, SENİN HAKKINDA KARAR VERİYORLAR..

TABİ ESAS SORUN NÜFUS-İLETİŞİM DENGESİ. YARIM SAAT TV'DE KONUŞUYOR, OYUNU VERİYORSUN. KİM DAHA ETKİLİYİCİYSE DNA. ESKİ YUNANDA ÇIKMIŞ BU MODEL. AMA YAKLAŞIK 500 İLA BİN KİŞİYE BİR ÜYE DÜŞÜYORMUŞ O ZAMAN. YANİ HERKES BİRBİRİNİN HER BOKUNU BİLİYOR, KENDİNİ TEMSİL.....

BİTTİ

Soner Çizdi, Tan Cemal ve Kutsi Yardı. 1993-Eylül

DÜNYAMIZIN GİZLİ SAHİPLERİ GİOVANNİ SCOGNAMİLLO

Arkeolojinin Sırları-5

Denizin dibinde kaybolan —Atlantis mitosunun izleri burada da karşımıza çıkıyor— bir ülkenin tanrısal ırkı ve fezadan gelen Tanrı'yı Mayalar'ın dinine bağlarsak ve bunlara Tanrıların geri dönme ihtimalini de eklersek astronominin, bitmez tükenmez matematik hesaplarının nedeni belki bir anlama kavuşabilir.

Rahipler gerçekten Tanrıların dönüşünü bekliyorlardı (İnkalar'ın Virakoka'nın dönüşünü bekledikleri gibi); takvimde hesaplanan devre bitince, tapınaklar tamamlanınca Kukulkan dönecekti.

909 yılından sonra Mayalar'da bir göç başlıyor; bütün halk Eski İmparatorluğun kapladığı bölgeleri —Güney Guatemala ile İngiliz Hondurası arası— terkedip daha az verimli topraklı Yukatan'a yerleşiyor, 987'de İkinci İmparatorluk kuruluyor. Ani bir kararla milyonları barındıran şehirler bırakılıyor, tapınaklar, gözelemevleri doğaya teslim ediliyor.

Bu göçün nedeni hakkında kimi tarihi, kimi dini bir takım nedenleri ileri sürülür. Bazıları yaşadıkları toprakları verimsiz hale sokmuşlardı der, bazıları da Tanrıların dönüşünü boşuna bekledikten sonra bu dönüşe daha uygun sanılan başka bir bölgeye göç etme zorunluğunda kaldıklarına inanır.

1200 yılından sonra iç savaşlar başlar. 1527'de İspanyollar gelir, 1548'de Yukatan Meksika'ya katılır ve kanlı çarpışmaların arkasından son bağımsız Mayalar da 1697'de teslim olurlar. Böylece Maya uygarlığı Palenk'te, Kopan'da, Tikal'da, Çiçen İtza'da dev kalıntılar bırakarak çöker.

1935 yılında Palenk'te, Tanrı Kukulkan olduğu sanılan garip bir yaratık heykeli bulundu. Geniş kemerli kısa bir pantolon, yakası açık ceket giyen tanrının başında da antenli bir miğfer vardır. Önü sivri, arkasından ateş fışkıran garip bir alete binmiş ve elini hemen önündeki bir dizi alete binmiş ve elini hemen önündeki bir dizi alete uzatmıştır. Ayağı da pedale benzeyen bir şeye basar.

Bu heykel de esrar dizisine katılan bir diğer halkadır.

ARKEOLOJİK ESRARLARA yalnız Amerika kıtasında, Pasifik Okyanusu'nda ve Mısır'da mı rastlanır? Elbette hayır. Çıkış noktasının çevresindeki karanlıklar aydınlanmadan her eski uygarlık kendi esrarını getirir. Bunlardan biri de Karolin Adaları'nda, Ponappe'nin yakınlarında, Nam Tauaş kalıntılarıdır. **Birkaç adayı ve adacığı kaplayan bu kalıntıların tarihöncesi bir çağda, sonradan Pasifik Okyanusu'nun altında kalmış, bir kıtada yükseldiği sanılır. Bu dev kalıntılara, bu kapkara erişilmez duvarlara, bu garip mimari biçimlere Siklopların Venediği denir.**

Karolin Adaları geniş bir stratejik bölgenin içindedir; bu yüzden burada araştırma yapmak çok güçtür. Adalardan birinin çok ilginç efsanesine göre: Gizli bir geçit yeryüzünün ta derinliklerine kadar iner. Ada ayrıca Abraham Meritt'in «Ay Kuyusu» adlı, hayal-bilim romanına konu olmuştur.

Nam Tauaş'ı bir efsane değil, çok az bilinen bir gerçek kabul etmek gerekir. Çünkü buna benzer bir sürü örnek daha vardır:

Tongo Tabu'da bulunan 170 tonluk mezar anıtı; Hawai'de, Kuki ve Navigator Adaları'nda tarihi bilenmeyen kalıntılar; Fiji adalarından Manua Levu'da Fahrestack Kardeşler'in bulduğu, eşi hiçbir yerde bulunamayan bir yazı ile üzeri kaplı 40 tonluk kaya parçası ve Okyanus adaları'nda Rimatara'da ele geçen 20 m. boyundaki sütunlar efsane düşüncesini yıkar ve bizi gerçeklere yaklaştırır.

Bu uzak adaların dışında, yine esrarını açığa vurmayan başka bölgeler vardır:

Lübnan'da Beyrut'un 70 km. ötesindeki Baalbek şehri ve en ilginç anıtı, ünlü Baalbek Seti bunlardan biridir.

Ortalama 20 m uzunluğunda, bin ton ağırlığında kaya parçalarından yapılan bir settir bu. Kayaların çıkarıldığı taş ocağından 21 m boyunda, 5 m. yüksekliğinde, 4,20 m. eninde tamamlanmamış bir blok bulunmuştur.

1886 yılından beri bazı noktalar bilinirse de, bu dev seti kimin, niçin yaptırdığı anlaşılmamıştır. Bloklarda görülen testere izlerinden, bunun bir Roma anıtı olduğu ileri sürüldü. Roma İmapatoru Dindar Antvan'ın (138-161) eski Zeus Tapınağı'nı yıktırıp yerine yenisini yatırırken, seti zemin olarak kullandı. Ancak setin daha önceden yapıldığına ait bir kaynak ele geçmemiştir.

1960 yılının Şubat ayında Tass Ajansı, Baalbek setiyle ilgili, çarpıcı bir yorum yayınlandı: **Sovyet fizikçisi ve matematikçisi Prf. Agrest, yerinde yaptığı incelemelere dayanarak, seti çok eski zamanlarda uzaydan gelen uçan nesnelerin kullandıkları bir inişkalkış alanı olduğunu ileri sürüyordu.**

Bu ilginç ve şaşırtıcı bir görüştü. Böyle görüşlerle hiçbir şey açıklanamaz, olsa olsa esrarlara yeni bir boyut getirilir ve bu boyut yeryüzündeki esrarları uzaydaki esrarlara bağlayarak yenilerini doğruru.

Bu konuda bir diğer örnek de 19. yüzyılda arkeoloji uzmanları tarafından hiçten yaratıldığı sanılan Sümerlilerle ilgili. Ernest de Sarzec'in Irak'taki keşiflerinden önce, Sümerlilerin varoluşu da bir tahminden ileri geçmiyordu. De Sarzec, Tello'da Lagaş şehrinin kalıntılarını bulunca varsayım bir gerçek oldu, Sümer uygarlığı tartışmasız kabul edildi.

Sümer uygarlığının başlangıcı M.Ö. 4000 yılları kabul edilir. Her ne kadar kazılarda bulunan Krallar Dizisi uygarlığın tarihini 240.000 yıl geriye götürürse de arkeologlar ve tarihçiler bunu kabul etmez ve genellikle Sümerlileri, Tufan'a yakın bir zamanda, Mezopotamya'ya göçen bir ırk sayarlar. Peki Sümerliler Mezopotamya'ya nereden göçtüler?

TÜRLERİN KÖKENİ *aydın gündüz*

ŞUÇLULAR VİCDANLARININ BASKISINA DAYANAMIYARAK SUÇLARINI İTİRAF EDERLER. OLAY KISKANÇLIK VE AŞK CİNAYETİDİR. KİMSEYİ ÖLDÜRMEYEN BU TOPLUM ÖLÜM CEZASI VEREMEZ ONLARA, CEZA: KANATLARINI KOPARIP YERYÜZÜNE BIRAKILMAKTIR.

YERYÜZÜNE BIRAKILIRLAR, ARTIK KANATLARI YOKTUR.

YÜZYILLAR GEÇER BİR İKİNCİ BENZER OLAY YAŞANMAZ BU SEVGİ DOLU DÜNYADA... AŞAĞIDA İSE KANATSIZ İNSANLAR ÇOĞALMIŞTIR. HAYAT ONLAR İÇİN DAHA ZORDUR. KIŞ GELDİĞİNDE SOYDAŞLARI GİBİ SICAK YERLERE UÇAMAMAKTADIRLAR... İKLİMDEN KAÇAMAZLAR İKLİME UYMAK-

ZORUNDADIRLAR. KIŞIN YEMEK İÇİN MEYVE BULAMAZLAR. HAYVANLARI ÖLDÜRMEYE BAŞLARLAR, DERİLERİ İLE GİYİNİRLER. ARTIK ONLARDA ÖLDÜREN CANLILARDIR...

GELİŞMİŞ SİLAHLAR YAPARLAR, ÖLDÜRME YAZ BOYU SÜRER. ÖLDÜRME BU KADARLA DA KALMAZ.

ŞİMDİ BOZUK BİR TÜRDÜLER, TOPRAĞA BAĞLI, YAŞAMAK İÇİN ÖLDÜREN... DAHA İYİ ÖLDÜREBİLMEK İÇİN

TOPRAĞA BAĞLIDIRLAR. DAHA VERİMLİ TOPRAKLARA SAHİP OLMAK İÇİN BİRBİRLERİNİ ÖLDÜRMEYE BAŞLARLAR...

YERYÜZÜNDEKİ HERŞEYİ GÜÇLERİNE GÖRE PAYLAŞIRLAR ... BOZULMAMIŞ TÜR'DE BUNU BİRGÜN ÖĞRENİR.

ÇIT

AAHHH

ÜSTELİK ÇOK PAHALI BİR BİÇİMDE... ÖLÜRKEN BİLE ANLAYAMAMIŞTIR "BURALAR BENİM" CÜMLESİNİ, ANLAYAMAZLAR DA

BENİM MEYVE BAHÇEME GİRERSİN HA! AL ULAN !...

ARTIK HERŞEY HERKESE AİT DEĞİLDİR, DÜNYA ÇOKTAN PAYLAŞILMIŞTIR VE ERDEMLİ TÜRE YER YOKTUR BU

DÜNYADA... DAHA ÇOK SAHİP OLMA İSTEĞİ, SİLAHLARIN OLAĞANÜSTÜ GELİŞMESİNE VE ÖLDÜRÜŞMENİN DAHA KORKUNÇ BOYUTLARA ÇIKMASINA YOL AÇAR. DÜNYA YENİ BOZUK TÜR'E KALMIŞTIR. YİNE DE İÇLERİNDE KANATLI TÜR'ÜN GENETİK YAPILARINI AĞIRLIKLI TAŞIYAN KİŞİLER ÇIKMIŞTIR İÇLERİNDE... BU AHLAKI BOZUKLUĞU, KUDRETİ, DAHA FAZLASINA SAHİP OLMAYI, ZENGİNLİĞİ

ŞAN VE ŞÖHRET PEŞİNDE KOŞMAYI BİRBİRLERİNE OLAN SAYGISIZLIKLARI VE SEVGİSİZLİKLERİ BIRAKMALARI İÇİN SOKRATES YURTTAŞLARI İLE ÇARŞIDA PAZARDA HER YERDE KONUŞUR. "ERDEMLİ İNSAN OLMANIN YOLLARINI ÖNERİR... BU DÜPEDÜZ

KANATLI İNSANLARIN YAŞAM TARZIDIR. VE BU DÜNYADA YERİ YOKTUR. KANATLI SOKRATES KANATSIZ İNSANLAR TARAFINDAN ÖLÜME MAHKUM EDİLİR. SOKRATES ZEHİRİNİ İÇER, NE BAĞIŞLANMA İSTER NE DE ELİNDE OLDUĞU HALDE KAÇMAK... KANATLI İNSAN İNSANLARIN GEÇER... LI JEROM PARACELSUS, BÜTÜN ORTAÇAĞ GENİ FAZLA OLAN YAKILMASI İLE JOHN HUSS, PRAĞ GIARDANO BRUNO HUCHINSON, v.s. v.s.

ÜLKEMİZDE DE UĞUR MUMCU VE SİVAS'TA KATLEDİLEN 37 SANATÇIMIZ BU BOZUK TÜR'ÜN KURBANLARIDIRLAR. DÜNYAMIZDAKİ BU GİZLİ KANATLI İNSANLARIN AYI HALA SÜRMEKTEDİR...

YEŞİL BİR KUŞTUM BİR ZAMANLAR
NASIL BİR YEŞİL BİBER YEŞİLİ
ŞIMŞEKLİ GÖKLERDE UÇARDIM
SADECE RÜZGÂRLA İLGİLİ

ANLARSA KALİMDEN KUŞLAR ANLAR
ARTIK UÇAMAMAKTAN KEDERLİ
SICAK DENİZLERDE BIRAKTIĞIM
UMUTSUZLUKTAN HANDİYSE DELİ

ÖMRÜNDE BİR KERE OLSUN UÇANLAR
BİR DAHA YERYÜZÜNE DÖNMEMELİ
YA GÜNEŞ YAKMALI YA YILDIRIM
YA SICAK YAĞMURLARDA ERİMELİ

KUŞLARI BOŞLUKTA BİR HİÇ SAYANLAR
HİÇTEN FAZLA MIDIRLAR ÇOK ŞÜPHELİ
BULUTLARDAN ŞÖYLE BİR GÖZ ATARIM
YER BENEK BENEK ONLARLA KİRLİ...

-ATİLÂ İLHAN-

SON.

MoNoTon GüNLeR

erhaN NuHoğLu

OKuRKen YaPTığıM BüTün PLanLaR MeZuN oLUNca SuYa DüşMüşTü.. GeRçeK HaYaTıN, OKuLdA aNLaTıLaNLaRLa HiçBiR iLGiSi OLMaDığıNı üç SeNe SoNra AnLaYaBiLMiştiM.. ÇoK ReNKLi fakaT BoKTaN günleR GeçiRMiştiM BU ZaMaN iÇiNde.. işTe o ReNKLi GeCeLeRiN SaBaHLaRıNdaN BiRi.....

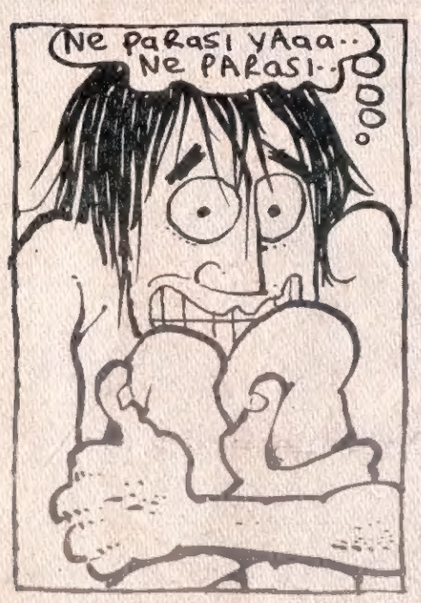

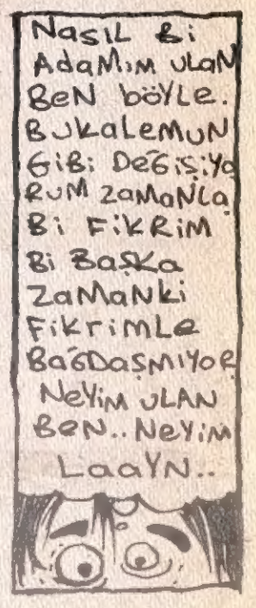

YoK BiŞeY YoK.. iYiYim ŞiMdi.. KiŞiLiK BuNaLıMLaRı BUNLaR. HeRKeSiN BaŞıNa GeLiR ZaMaN ZaMaN.. BaKıN BiRKaÇ SaaT SoNRa YiNe ESKi SaĞLıKLı HaLiMe KaVUŞTuM.. SaBaH KaHVaLTıSı MuHTeŞeM BiR iLaÇTıR BöYLe ZaMaNLaRda.. HeLe oTaZe ÇAYIN üSTüNe IÇiLeN SiGaRa YoK MU.. (sağlığa zararlıdır)

GeRiSi HaFTaYa..

HAYATTA

ZIRR ZIRR

ZIIIK

HER İKİ KOLUM DA UYUŞMUŞ

IR

CANSIZ ETGİBİ_LER

ŞUNU YERE DÜŞÜRE_CEYİM

ALO

K

Jerry Moriarty ©83

U.F.O

TANIMLANAMAYAN YÜRÜYEN NESNELER..

Nolan Günü

YÜKSEK ATEŞLE UYUYAKALIRSANIZ MUTLAKA KÂBUS GÖRÜRSÜNÜZ ...

BUNUN GİBİ...

YADA KARAYOLU KALIN BAĞIRSAK GİBİDİR.. VE SİZ ÜZERİNDE GİTMEYE ÇALIŞIRSINIZ.

YOLUN DURUMU PEK UYGUN DEĞİL..

BU GÜN GİTMESEK ?..

GERÇEKTE İTİRAZ EDER GİTMEK İSTEMEZSİNİZ.. SANKİ BİRİ SİZDEN O YOLU GİTMENİZİ İSTER. OYSA YOKTUR ÖYLE BİRİSİ...

..VE ZORLA UYANDIRMAYA ÇALIŞIRSINIZ.. KENDİNİZİ. ÇEKMECEDEN BİR KESEKÂĞIDI BULUP ŞİŞİRMEYE BAŞLARSINIZ..

FUFF!..

--BİRDENBİRE KÂBUSTAN UYANMANIN BAŞKA YOLU YOKTUR.. BAM! YİHHUU!..

..HERŞEY ISRARLA YERLİ YERİNDEDİR...

FAHRENAYT FAHRENAYT FAHRENAYT

GÖKGÜRÜLTÜSÜNDEN KORKAN BİR ARABA ALARMI İLE AĞLAMAYA BAŞLAR...

VIRUV VIRUV

GÖKGÜRÜLTÜSÜN DEN HALA KORKABİLECEĞİN AKLIMA GELMEZDİ... BU DANA BAŞKA BİR SAÇMALIĞINI DAHA HATIRLATTI SENİN...

SAAT KAÇ? DİKKATLİ OLUN GECİKMEYELİM

19:12 MERAKLANMAYIN..

NE YAPACAĞINI ÇOK MERAK ETMİŞTİM.. UMARIM BENİ ŞAŞIRTABİLİRSİN ...

..BİRAZDAN DEV KAMYONLARIN GELDİ..

İÇİNDEN BİR ÇOK ŞEY ÇIKARIP MONTE ETMEYE BAŞLADILAR..

ORTALIK İYİCE KARARDIĞINDA..

YAKIN! HADİ!!

YÜZLERCE DEV SPOT.. VE SANTRALLER.. BÜTÜN BUNLARI NE YAPACAKTIN? BU KADAR KUVVETLİ IŞIKLA NEDEN BU SAATTE KENDİ RAHATINI KAÇIRIYORDUN?

..KARANLIKTAN BU KADAR KORKTUĞUNU... ...KEDİMİN ÜSTÜNE GELEN IŞIĞIN, VE BÜTÜN GECELER BOYUNCA YAPMAYA ÇALIŞTIĞIMIZ ŞEYİN NE KADAR SAÇMA OLDUĞUNU..

"BUNU ANLAYABİLDİM LÜZUMSUZCA GÖZLERİMİ DELEN BU IŞIKLA SENDEN BAŞKASI GECE VAKTİ DENİZ MANZARASI SEYREDEMEZDİ ...

SÜREER

GIIIM

?! GKO...

ŞİMDİ!..

SEVGİLİM NEMESİS

MEHMET DEMİRHAN

İYİ İŞ OLDU !...

BİRKAÇ SAAT SONRA : MERTER . İSTANBUL...

Kremal KREM

... BİR APARTMAN DAİRESİ ...

LED ZEPPELIN

AAAHH

HAY ANASINI..! TAM DA SIRASINI BULDU OROSPU ÇOCUĞU AĞRILAR... ..!

FOX

Think Rh+

UUUHH..! BUNUN BİR TEK ÇARESİ VAR..!

!!!!HHH..!

OOHHh..!

HEPİNİZİ...

...YOK...

...EDECEĞİM...

BAŞKA BİR YER. (İSTANBUL)

KÖTÜ HABERLERİM VAR EFENDİM... ENİYİ ADAMLARINIZDAN KİLİT RIZA ÖLDÜRÜLDÜ ...

BU İŞ YİNE O KÜÇÜK OROSPUNUN İŞİ OLMALI... ARTIK ÇİZMEYİ AŞTI.. BİR SÜRÜ SALAK BİR KIZI HALLEDEMEDİNİZ... ÇABUK OLUN...

...BULUN ONU BANA..!

Sürecek...

Standart insan çiftliği

anatoli dneprov

Yaşlı adamı ilk gördüğünde parktaki banklardan birinin ucuna tünemişti. Sinirli hareketlerle ayakkabısının burnunu yere vuruyor, iki eliyle kavradığı bastonuyla da ayakkabısının tıp tıplarına tempo tutuyordu.

Gidip oturdum yanına... Ağır hareketlerle başını bana çevirdiğinde kan çanağını andıran gözleriyle karşılaştım. Ağlamıştı sanki... Ses çıkarmadan bir kaç saniye baktı yüzüme... Sonra da şapkasını gözlerinin üstüne indirip çenesini tekrar bastonuna dayadı. Bir ara girdiğim dünyasından silip atmıştı beni...

Kalkacak oldum, ama sağ eliyle dur dercesine bir işaret yaptı. "Niye gidiyorsun?" diye sordu, "Gitmene gerek yok... Otur..."

Ne yapacaksınız? Oturdum ben de...

Bir iki dakikalık sessizliği bozan yine o oldu. "Saat kaç?"

Söyledim saati... Anlayamadığım bir şeyler mırıldanıp başını geri yasladı, peş peşe birkaç kere iç geçirdi. "Şimdi saat kaç?" diye sordu bu kere...

"Dörde bir var" dedim, "Birini mi bekliyordunuz?"

Uzun uzadıya yüzüme baktı, başıyla onayladı. Gerçekten ağladığını o an fark ettim. Yüzünü yiv-yiv yapmış kırışların arasından küçük dereler gibi aşağıya doğru süzülüyordu yaşlar... "Her şey elli yıl öncesi gibi" diye mırıldandı, "Zaman bile değiştiremiyor bazı şeyleri..."

Susmak olmazdı. "Birini mi bekliyorsunuz?" diye sordum. Sorumu duymamış gibiydi.

"Hayatın mantığıyla düşüncenin mantığı arasında hiçbir ortak yön yok" diye konuştu ortaya...

Yaşlı adamın yanına oturduğumdan beri ilk kez ilgimi çeken bir konu açılmıştı. Mantık... Uzmanlık alanım sayılırdı bu... En yorgun olduğum zamanlarda bile birisi mantıktan söz etse hemencecik toparlanıverirdim.

"Orada yanılıyorsunuz üstadım" diye söze karıştım, "İnsan düşüncesinin mantığı, hayatın mantığının yansımasından başka bir şey değildir. İnsan düşüncesi ayna sadakatiyle hayatı yansıtır."

Belli belirsiz bir gülümseme dolaştı adamın dudaklarında... "Öyle mi sanıyorsun?" diye sordu.

"Sanmaktan da öteye, bunun böyle olduğunu biliyorum" karşılığını verdim.

Hayat pırıltıları belirmişti göz bebeklerinde... "Kaç yaşındasın?" diye sordu.

Büyükler konuşurken küçüklerin susması gerektiği konusunda uzun bir söylev bekleyerek, "Yirmi dokuz" dedim.

Hayret! Nasihat falan etmeye kalkışmadı bile... Fısıltı halinde çıkan bir sesle, "Onlar da o yaşta" dedi.

"**Onlar** dediğiniz kim?"

"Çocuklarım..."

"Onları mı bekliyorsunuz burada?"

"Bir bakıma öyle sayılır. Saat kaç?"

Saatime bakıp söyledim. "Daha bir saatleri var?" diye mırıldandı, "Vaktin varsa sana küçük bir öykü anlatayım. Hem zamanı geçirmemize yarar, hem de bazı konularda fikrini değiştirmeye çalışmak için bana fırsat verir."

"Görüşlerimi kolay kolay değiştiremezsiniz" dedim.

"Önce anlatacağım öyküyü dinle de ondan sonra karar ver. Senin gibi genç birine bu kadar önyargılı olmak yakışmıyor. Fen bilimlerinden biraz anlar mısın? Anlamazsan boşuna nefes tüketmiyeyim. Bilgisiz birine anlatacaklarım hezeyan gelebilir."

"Sen anlatamana bak üstadım" diye mırıldandım, "Fenbilimciyim ben..."

Yaşlı adam belli belirsiz dirildi, anlatacaklarının anlayabilecek kulaklara gideceğini öğrenince... Ucuna tünediği bankta biraz daha yerleşip boğazını temizledi.

"İçinde yaşadığımız dünyanın neden bu kadar kargaşalı ve düzensiz olduğunu hiç düşündün mü?" diye girdi söze... Besbelli, bana yöneltilmiş bir soru değildi bu... İnsanların kendi kendilerine sorup cevaplandırdıkları bir tür sohbet uvertürüydü.

Dünyanın neden bu kadar kargaşa içinde olduğu konusunda elbette benim de görüşlerim vardı, ama, ihtiyarın konuşması için susmayı yeğledim.

Devam ediyordu o sırada... "Dünyamızda hüküm süren düzensizlik, belirsizlik ve kargaşanın en önemli nedeni, insanlığın çeşit çeşit insanlardan meydana gelmesidir. Ne kadar başit, değil mi? İnsanlar farklı oldukları sürece kargaşa egemen olacaktır. Her bakımdan farklıyız birbirimizden... Boy bos, görünüş, deri rengi, cinsiyet... En temel farklar bunlar... Ama, yediğimiz yemekler, oturduğumuz evler, okuduğumuz kitaplar da çok farklı... Tıpkı parmakizi gibidir insanlar... Dünyayı bir uçtan ötekine tararsanız, birbirlerine tıpatıp benzeyen iki kişi bulumazsınız. Aynı şeyi sevdiklerini söyleyen kişiler bile aynı şeyi aynı şekilde sevmezler. 'Sevmek' kavramı herkes için farklı bir anlam taşıdığı için böyledir bu..."

Fenden sözü açıp felsefeye girecektik anlaşılan... Yeni susmayı yeğledim. Bırak konuşsun, içini döksün adamcağız...

"Aynı soruya herkes 'evet' ya da 'hayır' cevabını verebilir" diye devam etti, "Ama, birinin 'evet' cevabıyla ötekinin aynı cevabının eş anlamlı olması gerekmez. 'Evet' derken bile farklı şeyler geçer, farklı insanların kafasından..."

Mantığa bu kadar aykırılık da fazlaydı artık... Söze karışmak zorunda hissettim kendimi... "Anlayamadım" dedim, "Aynı soruya verilen aynı cevap nasıl farklı olur? Ne biçim mantık bu?"

Kafasız oğluna anlayış gösteren bir baba gibi başını salladı yaşlı adam... "Ne demek istediğimi hala anlayamadın, değil mi?" diye mırıldandı, "Bak, istersen küçük bir örnek vereyim. Gelip geçenleri çevirip, 'Mevsim sonbahar mı?' diye sorarsak, milyonlarca 'evet' cevabı alırız. Ama, bu milyonlarca evetten hiçbiri ötekine benzemez. 'Sonbahar' kavramı değişik insanların kafasında değişik çağrışımlar yapar da ondan... Sonbahar senin için başkadır, benim için daha başka..."

"Özür dilerim" diye tekrar söze karıştım, "Biçimsel mantık diye bir şey var. Sizin söylediklerinizi biçimsel mantığın temel kurallarını çiğniyor."

Yaşlı adamın dudaklarının arasından küçümseyici bir kahkaha döküldü. "Biçimsel mantık mı?" diye dikkendi, "O biçimsel mantık dediğin şey insandan insana değişir. Alın, uluslararası bir anlaşmaya imza koyan, sonra da imzaladıkları anlaşmayı çiğneyen ülkelerin durumunu... Kendi imzaladıkları anlaşmayı neden çiğnediklerini onlara sorduğumuzda, herkesin, o anlaşma hükümlerini kendi açılarından ve farklı olarak yorumladıklarını görürsünüz. Aynı yazılı metni farklı biçinde algılayıp yorumladıktan sonra, biçimsel mantık neye yarar? Biçimsel mantığın zorla koyduğu kurallar içinde düşünemez insanlar... İnsan tabiatına aykırıdır bu... O biçimsel mantık dediğin şey, olsa olsa makineler için geçerlidir. Ondan da kuşkuluyum, ama neyse... İnsanlar makineleşmedikçe, biçimsel mantıkla düşünemezler Hepsi o kadar..."

"Biçimsel mantık diye bir bilim dalı var" diye itiraz ettim, "Onu da mı inkar ediyorsunuz?"

"Ne olmuş yani?" karşılığını verdi, "Bilim adı altında sürüyle hezeyan çıkarıyorlar karşımıza... Bilim dediğin şey, gerçeklerin basit ve soyut biçimde ifadesinden başka ne ki? Ben burada basit ve soyut şeylerden değil, somut ve en karmaşık olgudan söz ediyorum. Senin anlayacağın İNSAN'dan... Anlatabildim mi? İNSAN'dan... Böylesine karmaşık bir yaratığın 'biçimsel mantık' dediğimiz basit ve soyut biçimde düşünebilmesi mümkün mü? Elbette değil... İşin korkunç yanı da bu zaten... Milyonlarca insanın aynı dili konuşup birbirlerine meramlarını anlatamadıkları, her sözcüğü herkesin ayrı şekilde anladığı bir toplum düşünebiliyor musunuz? İşte, insan toplumu bu... Birbirlerini anladıklarını kim söylüyorsa yalan söylüyor. Bunu böyle bilesin..."

Bank arkadaşımla tartışmaya niyetim yoktu. "Öyle olsun" dedim, "Dünyadaki bütün bu kargaşanın nedeni, insanların birbirlerinden farklı olması... Ne çıkar bundan?"

"Durum o kadar açık ki... İnsanların sürekli gerçekleştirmeye çalıştıkları toplumsal reformların zerre

anlamı yok, insanlar birbirlerine benzemedikçe... Dikilecek toplumsal elbise birine uyarsa, öteki milyonlara hiç uymaz. Onun için de reformculuk oynamak abesle uğraşmaktır. Ömrünüzün sonuna kadar uğraşsanız da bir arpa boyu ilerleyemezsiniz".
Söylediklerini anlayıp anlamadığımı görmek için yüzüme baktı. Anlamamıştım, ama temcit pilavı gibi aynı tartışmaların tekrar önüme sürülmemesi için anlamış gibi yaptım.
"Doğada durum çok farklıdır" diye devam etti, "Doğaya bir bakman yeter. Özdeş unsurlardan oluşan sabit ve istikrarlı sistemlerin doğada fazlasıyla bulunduğunu hemen görürsün. Alalım demir örneğini... Demir katıdır, aklına estiği zaman parçalanmaz un ufak olmaz. Altın ya da kayatuzu için de geçerlidir bu..."
"Bu adam şizofren" diye geçirdim kafamdan...
Devam ediyordu: "Demir deyip geçmemek gerekir. Onu doğada bulduğumuz, gördüğümüz için neyin nesi olduğuna fazla kafa yormayız. Oldukları gibi kabul ederiz onları... Oysa, biraz kafa patlatırsak, demir gibi elementlerin özdeş atomlardan meydana geldiklerini, istikrarlı ve değişmez oluşlarını da atomlarının özdeşliğine borçlu olduklarını görürüz."
Saçma sapan bir genelleme işte...
"Tüm evrendeki demir atomları özdeştir. Karbon atomlarının yapısı bir yerden ötekine değişmez. Bu atomlar bir araya geldiklerinde monolitik bir yapı çıkarırlar ortaya... İstikrarlı, değişmez ve tekdüze bir kitle oluşturular. Bu kitleye yabancı bir atom sokmaya kalkıştın mı, bu tekdüzelik bozulur, kitle yozlaşmaya, bozulmaya başlar."
"Demirin paslanması gibi..." Bu katkı da bendendi. Sus pus oturmaktan sıkılmaya başlamıştım artık...
"Evet, demirin paslanması gibi" dedi yaşlı adam, "Şimdi 'insan' olgusu üstünde duralım. İnsan dediğimiz şey toplumun atomudur. ama, tıpkı 'atom' gibi 'insan' da kolektif bir kavramdır. Aralarındaki tek fark insanların kural olarak birbirlerinden farklı, atomlarınsa kural olarak birbirlerinin aynı olmalarıdır."
Mantık zincirini izleyip izleyemediğimi anlamak için durup yüzüme baktı. Derin bir nefes alıp devam etti: "Şunu demeye getiriyorum. İdeal ve değişmez bir toplum yaratmak istiyorsak, bunun tek yolu atomlarda ideal bir özdeşlik sağlanmasıdır. Yani insanlarda standardizasyon gerekir. Bu olmadıkça ideal toplum da olmaz."
Yaşlı adamın söylediklerini sindirebilmem için birkaç saniye geçmesi gerekti.
Standardize edilmiş insanlar... İdeal toplum...
Tek kelimeyle hezeyandı bu...
"Zırvalamayın" diye haykırdım, "Bunun hezeyan olduğunu en az benim kadar sizin de bilmeniz gerekir."
Hoşgörülü bir gülümseme dolaştı yaşlı adamın dudaklarında... "Uygarlık geliştikçe insanlığı standardizasyona zorlayan bazı güçler de gelişmekte, birikmektedir" dedi, "Aynı makinelerde gün boyu aynı işi gören, aynı vidaları sıkan kişilerde standardizasyon yok mu sanki? Hızla özdeşliğe gidiyor bunlar... Bütün fiziksel sistemler gibi insan toplumları da istikrar ararlar, kendilerini kusursuz kılacak bazı girişimlerde bulunurlar. İşte, toplumdaki istikrar arayışı ister istemez insanları da standardizasyona yöneltmektedir. Tüm insanlar ne zaman özdeş olacak? Bilemem bunu... Binlerce, yüz binlerce yıl sürebilir bu aynılaşma süreci... Ama, herkesin özdeş olacağı o Altın Çağ'ı beklemekle getiremeyiz. O yönde bir şeyler yapmak, bazı girişimlerde bulunmak gerek... Hem de şimdi, hemen..."
"Bilginin, eğitim ve öğrenimin tekdüzeleştirilmesi mi gerek?"
"Yok canım" diye güldü yaşlı adam, "O sıradan bir iş... Her an yapılabilir. Yapılıyor da... Ama, insanlar doğuştan farklı oldukları için, eğitim ve öğrenimi ne kadar tekdüzeleştirirseniz tekdüzeleştirin, insanları özdeşleştiremezsiniz. Benim dediğim başka..."
Artık yaşlı adamın dudaklarından dökülecek kelimeleri yakalayabilmek için ağzının içine bakıyordum. O da farkındaydı bunun... Keyifle ellerini ovuşturdu, devam etti: "Forkman adını hiç duydun mu?"
Duymaz olur muyum? Okul yıllarımda çok şey okumuştum onun hakkında... "Ünlü biyokimyacı Forkman'ı mı kastediyorsunuz?"
"Evet, onu kastediyorum" dedi yaşlı adam, "Üniversitedeyken onun öğrencisiydim ben... En önemli buluşunu da biliyor musun?
"Hayır."
"İnsan derisinden aldığı tek bir hücre üstünde yaptığı deneylerle o tek hücreden tam bir insan üretmeyi başardı."
İster istemez irkildim. Forkman'ın deneylerinin oraya kadar vardığını gerçekten bilmiyordum.
"Düşün bir kere" diye konuştu yaşlı adam... Sesi heyecandan titremeye, tırmanmaya başlamıştı. "Düşün bir kere.. Profesör Forkman'ın yöntemini uygulayıp seri imalata geçtiğinde, herhangi bir insanın derisinden alınacak yüz hücreyle yüz yetişkin insan üretebilirsin. Hücrelere programlanan genetik bilgi aynı olduğu için de bu insanların tümü özdeş olurlar. İdeal topluma doğru atılmış ilk büyük adımdır bu..."
Bir ürperti dolaştı sırtımda... Kendimi biraz toparlayıp, "Bu yönde deney yapıldı mı?" diye sordum.
"Evet, yapıldı" dedi yaşlı adam, "Ben yaptım..."
Ürperti gitmiş, omuriliğime korkunun soğuk parmakları dadanmıştı. Ama, meraktan da çatlayacak durumdaydım. "Deneyin sonucu ne oldu?" diye sordum, sesimdeki heyecanı bastırarak..
Derin bir iç geçirdi yaşlı adam...
"Sırası geldikçe her şeyi anlatacağım" dedi, "Forkman ölmeden kısa süre önce sırrını açmıştı bana... O sırada başka şeylerle ilgilendiğim için konuya fazla eğilmemiştim, ama, aradan birkaç yıl geçince olay enikonu ilgimi çekmeye başladı. Karımla oturup uzun uzadıya konuştuk bunu... Deri kültürünün kimlerden alınacağına karar vermek için çevremizdeki kişileri uzun uzadıya inceledik. Kiminin bedensel, kiminin zihinsel, kiminin de ruhsal kusurları vardı. Sözün özü, 'ideal insan' için esas alınacak uygun örnekler değildi onlar... Döndü dolaştı, iş başa düştü. Kendimizden, yani karımla kendimdem deri kültürü almaya karar verdik."
Omuriliğim normale dönmüştü. Gülmemek için zor tuttum kendimi... Yaşlı adam da farkına vardı durumun... Avucunu göstererek elini kaldırdı havaya... "Deli olduğumu sanıyorsun, değil mi?" diye konuştu, "Deli değilim. Saçmalamıyorum da... Karım da, ben de gençken çok parlak ve yetenekli kişilerdik. Elimiz yüzümüz fazlasıyla düzgündü. Biraz olgunlaştıktan sonra da hem bilgimiz, hem bilgeliğimiz arttı. Tekdüze, monolitik bir toplumun standart insanı için en uygun örnek olarak kendimizi seçmemiz kadar doğal bir şey olamazdı, o koşullarda..."
"Çok yetenekli bir kişi olduğunuzu tartışmıyorum" diye yatıştırıcı biçimde mırıldandım, "Sonra ne oldu?"
"Forman'ın yöntemini uygulayarak, Greenbowl'daki çiftliğimizde, ikisi kız, ikisi erkek, tıpıtıpına bizim kopyamız dört çocuk yetiştirdik. Çocukları yetiştirmek için neden Greenbowl'daki çiftliği seçtiğimizi biliyor musun?"
"Hayır."
"Karımla benim çocukluk ve gençlik yıllarımız o çiftlikte geçmişti. Çocuklarımızın bizimle özdeş olabilmeleri için, özdeş koşullarda yetişmeleri gerekiyordu. Uzun süre çocukluk ve gençlik yıllarımızın tüm ayrıntılarının dökümünü yaptık. Deneyin tam anlamıyla başarılı olabilmesi için başımızdan geçenlerin aynen çocuklarımızın da başından geçmesi gerekiyordu. Bu yapıldığında, benzeri deneyleri ileride tekrarlayabilecektik. Biz yapamazsak, çocuklarımız yapacaktı. Onlar da kendi kopyalarını üreterek standart insan nüfusunun hızla, geometrik diziyle artmasına katkıda bulunacaklardı."
"Olamaz bu.. İmkansız..."
"Neden olmasın?" dedi yaşlı adam, "Bunun olabileceğini sana kanıtlayacağım. Yeter ki, sözlerimi sonuna kadar dinleyecek sabrı göster..."
'Peki, dinliyorum."
"Oğullarımızın yetişmesini ben, kızlarımızın yetişmesini de karım Margie üstlendi. Greenbowl'da güzel günler geçirdik. Çocuklarımızın genetik özdeşliklerinin ruhsal özdeşlik için temel oluşturduğunun her gün yeni örnekleriyle görüyorduk. Daha da ilginci, çocuklarımızın hayatına bakarken, kendi çocukluk ve gençlik yıllarımız gözlerimizin önünde resmigeçit yapıyordu. Tamamen aynıydı olanlar... Bir keresinde kızkardeşim kovayı kuyuya düşürmüş, ben de kuyuya girerek çıkarmıştım. Kızlarımızdan biri su kovasını düşürünce, oğullarımın ikisi de kuyuya daldılar. Tıpkı küçükken benim yaptığım gibi... Aynı filmi bir kere daha seyrediyor gbiydik. Çocuklarımızın söz ve davranışları, bizimkilerden zerre farksızdı. Otuz yıl gençleşmiştik sanki... Gerçek gençlik iksirini bulmuş gibiydik."
"Özdeş olduklarına göre çocukları birbirinden nasıl ayırt edebiliyordunuz?"
"Erkeklerin adlarını Dick, kızlarınkini de Margie koymuştuk. Ayırmak için de, sporcu gibi sırtlarına birer numara vermiştik. Kısa sürede aşk ilişkileri şekillendi, kızlarla erkekler arasında..."
"Sizinle karınızın arasında olduğu gibi mi?"
"Evet, aynen öyle.. Birkaç yıl böyle geçtikten sonra kızlarla oğlanların yolları ayrıldı. Margie 14 yaşında kadar çiftlikte yaşamış, daha sonra ailesiyle birlikte iki yıllığına New York'a gitmişti Kızlar 14'lerine gelince, Margie onları alıp New York'a gitti. İki yıl sonra döndüler. Üç yıl da böyle geçti. Derken karım intihar etti. Kendini astı."
"Korkunç bir şey bu" diye mırıldandım.
"Evet, gerçekten korkunç bir şeydi. Ama, asıl korkuncu, intihar nedeniydi."
Söyleyecek bir şey bulamadım. Soluğumu kesmiş, dinliyordum.
"Gerçek şu ki, Margie ile kızlarımız New York'tayken iyice delikanlı olmuş oğullarımız komşu çiftlikteki iki kızla sıkı fıkı olmuşlardı. Swopes çiftliğinden hiç çıkmıyorlardı. Ailece de gidip gelir, görüşürdük. Magie New York'tan döndükten sonra bir gece komşularımıza yemeğe gittik. Çocuklar da yukarı çıkmış, plak dinliyorlardı. Derken canhıraş feryatlar yükseldi yukarıdan.. Hemen koştuk. Karşılaştığımız manzara korkunçtu. Iki oğlumuz Swopes'ların iki kızının üstlerine çullanmış, tecavüz ediyorlardı. Tekme tokat kızların üstünden aldık onları... Ama, olay karımı derinden yaralamıştı."
Uzun uzadıya baktı yüzüme.. Yılların yıkımı okunuyordu, kırışıklıklardan...
"Margie ile arama buzdağları girdi bu olaydan sonra.. Gençken yaptıklarımızı çocuklarımızın aynen tekrarladıklarını bildiği için evlenmeden önce ona ihanet ettiğimi, başka bir kadınla ilişkim olduğunu anlamıştı. Onun bana beslediği güvene ihanet ettiğimi anlaması, çökertmeye yetmişti. Ertesi sabah, ırmağın kenarındaki kavak ağacında asılı buldum onu.. Çocuklarımı alıp çiftliği terk ettim ondan sonra..."
Korkunç bir düşünce sızmıştı beynime.. "Tecavüz olayını kızlarınız biliyor mu?"
"Hayır" dedi yaşlı adam, "Bilmiyorlar. O gece yorgun oldukları için Swopes'lara yemeğe gitmemişlerdi. Evde uyuyorlardı. Olayı büyütmemeye, dillendirmemeye karar verdik. Swopers'lar da anlayış gösterince kızlardan saklamayı başardık olayı..."
"Greenbowl'dan ayrıldıktan sonra ne oldu?"
"Ailemle birlikte New York'a yerleştik. Oğullarımız tıpkı benim gibi üniversiteye yazılıp biyoloji öğrenimi görmeye

başladılar. Kızlar da Margie gibi merkez postanesinde santral memuresi oldular. Yolları ayrıldığı için uzun süre birbirlerini göremediler, ama bir gün sinemada tekrar karşılaştılar.
Eski yakın ilişkileri tekrar başladı böylece..."
Durdu yaşlı adam.. Bileğindeki olmayan saate baktı. Sonra dönüp, "Şimdi saat kaç?" diye sordu.
"Altı" dedim.
"İyi" diye mırıldandı yaşlı adam, "Daha on beş dakikamız var. Dick'lerle Margie'lerin karşılaşmalarının en ilginç yönü neydi, biliyor musun?"
"Hayır."
"Otuz yıl önce Margie ile ben de aynı sinemada karşılaşmıştık."
"Hayret doğrusu..."
"Şaşılacak bir şey yok bunda.. Yalnızca genleri değil, hayatları da en küçük ayrıntısına kadar bizimki gibi planlandı. Bizim gençken yaptıklarımızı onlar da aynen tekrarlıyorlar. Çeyrek saat sonra Sperry'ninin diskoteğine gidecekler. Benle Margie de evlenmeden önce giderdik oraya..."
Yerinden bastonuna dayanarak güçlükle doğruldu yaşlı adam... "İşin yoksa Sperrry'e kadar uzanalım" dedi, "Nelerin olup bittiğini merak ediyorum."
Gerçekten de yapılacak işim yoktu. Olsa bile ne fark eder? Yaşlı adamın öyküsü büyülemişti beni.. Kovsa bile giderdim peşinden...
Sperry'nin yeri ikinci sınıf bir diskoydu. Pırıl pırıl aydınlığa zor alıştırdım gözlerimi.. Gürültülü caz müziğine kulaklarımın alışmasıysa biraz daha zaman aldı. Ama, sonunda onu da başardım. Etrafıma bakınırken, sevinç çığlıkları atarak üstümüze gelen, hık demiş birbirlerinin burnundan düşmüş iki çift gördüm.
Dick'ler yaşlı adamın biraz genç kopyalarıydı. Kızlarsa hiç görmediğim annelerinin aynısıydı mutlaka..
"Baba" diye bağırdılar aynı ağızdan, "Ne mutlu bir rastlantı? Yoksa burada olacağımızı biliyor muydun?"
"Nereden bilebilirim ki?" diye mırıldandı yaşlı adam, "Belki biraz hislenmişimdir. Hepsi o kadar... "
"Yine de geldiğin iyi oldu" dedi Dick'ler, "Aramızda küçük bir tartışma çıktı da, hakemlik yapacak birini arıyorduk. Senden iyisini bulamayız."
"Ne tartışması?" diye sordu yaşlı adam...
"Temelde birbirlerinden çok farklı insanların hiçbir zaman düzenli ve uyumlu bir toplum oluşturamayacaklarını söyledik. Kızlar da buna karşı çıktılar."
Başına gelecekleri bilmiş gibi hüzünlü hüzünlü başını salladı yaşlı adam...
"Bunu başka zaman konuşsak daha iyi" dedi, "Siz dans etmenize bakın...."
"Ama, dans pistinde de tartışıyoruz bunu" diye itiraz edecek gibi oldu Dick'ler, "Farklı insanlardan monolitik bir toplum çıkar mı, çıkmaz mı?
Sen onu söyle bize..."
Neyse ki, orkestra çaldığı parçayı değiştirmiş, dudaklardan düşmeyen bir melodiye geçmişti. Dick'lerle Margie'ler piste attılar kendilerini..
Yaşlı adamın koluna yapışıp hırsla sarstım. "Bana bak ihtiyar" dedim öfkesi kabaran bir sesle, "Dediklerin doğruysa, bu kızlarla oğlanlar seninle Margie gbi yakında evlenecekler.. O güzelim kızları kavak ağacında asılı görmek istemiyorum. Anlaşıldı mı?"
Teslim olmuş, çökmüş bir hali vardı yaşlı adamın.. Konuşmaya başladığımızdaki heyecanının yerini bezginlik, çaresizlik almıştı. "Ne yapabiliriz ki?" diye mırıldandı.
"Onları uyarmak zorundasın. Swopes'lerin evinde olanları, annelerinin neden intihar ettiğini anlatacaksın onlara..."
"İnanacaklarını sanmam... Margie'nin kulağına birileri fısıldamıştı Swopes'ların evinde olup bitenleri... İnanmamıştı bu dedikodulara... Durumu kendi gözleriyle görünceye kadar da bütün söylentilere kulaklarını tıkamıştı. Beni gammazlayan herifin adını sonra öğrendim. Hesabını gördüm. İyi bir avcı olduğumu biliyor muydun?"
"Vurdun mu onu?"
"Öyle bir şey... Ama, ona daha zaman var. Sırası geldiğinde anlatırım. Yapılabilecek bir şey göremiyorum artık..."
"Yani olaylar kendilerini tekararlayacak mı?"
"Evet, ne yazık ki öyle... Şimdi çocuklar gidip bir eczaneyi soyacaklar..."
"Eczane mi soyacaklar? Niye?"
"Forkman yöntemiyle insan üretmek için bazı özel kimyasallar gerekli.. Reçetesiz alınamıyor bunlar... Onun için soygun yapacaklar..."
"Sen de mi aynı şeyi yapmıştın."
"Evet, ama daha önce bir petrol tankerini havaya uçurmuştum."
"Petrol tankerini havaya mı uçurdun? Aklını kaçırmışsın sen..."
"Yok hayır... Mecburdum buna.. Deneyleri yürütebilecek param yoktu. Yabancı bir devletin ajanları gelip petrol tankerine bomba yerleştirmem için yüklüce para önerdiler bana.. Ben de çaresiz kabul ettim."

"Delisin sen... Belki de bu kere ajanlar gelmez. Bunlar yerden mantar biter gibi bitmiyorlar herhalde..."
"Gelirler, gelecekler. Hiç merak etme... Teröristlerin kökü kurumaz." Başka bir şey takılmıştı aklıma... "Ama, o zaman ortada yalnızca sen vardın. Şimdiyse Dick'lerin sayısı iki... İki kardeş bir olup bir tanker mi uçuracaklar, yoksa ikisine birer tanker mi düşecek?"
Hüzünlü biçimde başını salladı yaşlı adam.. "Her şey geometrik diziyle artığına göre, iki tankerin uçurulması gerek" diye mırıldandı.
Düşünceler dizginlerini boşaltmış, kafamda uçuşuyorlardı artık.. "Geometrik dizi" diye mırıldandım kendi kendime... "İki Dick'ten dört Dick, onladan da sekiz Dick çıkacak...
Swopes'ların sekiz kızına sekiz Dick saldıracak... Korkunç bir şey bu... Margie'ler de sekizlenecek bu arada... Bu gidişle torunlarının torunları kendilerinin asacak kavak ağacı bulamayacaklar Greenbowl çiftliğinde... "
"Geometrik dizi" diye mırıldandım, "8, 16, 32, 64, 128... Böyle artacak çocuklarının sayısı... bütün eczaneleri talan edecek, ülkenin bütün petrol tankerleri filosunun havaya uçuracak bunlar..."
"Evet, korkarım öyle olacak..."
Birden kalakaldım, olduğum yerde... Dilimin ucuna kadar gelmiş sözcükleri gerisin geriye yuttum. "Geometrik dizi" sözcüklerinin çağrıştırdığı sayısal gelişmeler baş döndürücü bir hızla dolaşıyordu kafamın içinde...
"Niye sustun?" diye sordu yaşlı adam...
"Bu işin nereye kadar gidebilecğnini düşünüyordum" karşılığını verdim, Greenbowl çiftliği seri halde standart insan üreten bir fabrikaya dönüşecek bir süre sonra... Standart İnsan Fabrikası... Belki de Standart İnsan Çiftliği diyecekler... Margie'lere yetişecek kadar kavak ağacı ekilecek çiftliğe... Dick'lere tanker yetiştirmek için deniz ticaret filosu büyütülecek, her gün yeni eczaneler açılacak... Durdurmak zorundayız bunu..."
"Ok yaydan çıktı artık" diye sızlandı yaşlı adam, "Yapılabilecek hiçbir şey yok..."
Yaşlı adamın kolunu hırsla yakalayıp sarstım. "Düşün" dedim, "Bu çılgınlıkları sen başlattın. Çözümünü de sen bulmak zorundasın. En azından polisi uyarabiliriz. Onlar belki olayların önünü alabilirler."
"Polise haber vermem" dedi yaşlı adam, "Kendi suçum yüzünden çocuklarımın cezanladırılmasını istemiyorum." Sızlanması gitmiş, öfke bürümüştü sesini.. "Her şeyin suçu bende" diye bağırdı, "Anlıyor musun? Bende... benim vaktiyle yaptıklarımı tekrarlamaktan başka hiçbir suçları yok onların... İlk Günah'ı ben işledim.
"Ben..."
Birden yere çöktü yaşlı adam... Yüzünü avuçların arasına alıp çocuk gibi hüngür hüngür ağlamaya başladı. Birkaç dakika öylece baktım. Ağır ağır doğruldu yerinden...
İki-üç adım attı karanlığa doğru...
"Dur bir dakika" diye bağırdım arkasından, "Bir tek sorum daha var."
"O soruyu lütfen sorma" diye yalvardı.
"Ne soracağımı nereden biliyorsun?"
"Ben olsam sorardım. Sormayana da aptal derim."
Dilimin ucuna kadar gelen soruyu sormadım yaşlı adama... Karanlıkların arasında kaybolurken birkaç saniye sırtını süzmekle yetindim. Sonra da dönüp evimin yolunu tuttum.

Parktaki bankın üstünde tanıdığım yaşlı adamın Profesör Forkman'dan öğrendiği sırrı çocuklarına aktarıp aktarmadığını bilmiyorum. Dilimin ucunda takılı soruyu sorsaydım belki de öğrenebilecektim bunu...
Ama, yaşlı adamın sırrı çocuklarına açtığı izlenimi gün geçtikçe güçleniyor bende...
Yolda yürürken aynı boş bakışlarla çevresini süzen, aynı elbiseleri giymiş, tornadan çıkmışcasına birbirlerine benzeyen insanların sayıca arttıklarını hisseder gibi oluyorum. Her şey, hatta televizyondan, beyaz perdeden bizlere bakan filmi yıldızları da giderek benzeşiyorlar birbirlerine... Dergilerin, kitapların kapaklarındaki insanların yüzleri de aynı...
Bu işi kimin desteklediğini bilmiyorum, ama, galiba bir yerlerde azman bir Standart İnsan Çiftliği üretimini doludizgin sürdürüyor.

DUVARDAKİ TUĞLALARDAN BİRİ *öykü orkun uçar çizgi dağıstan çetinkaya*

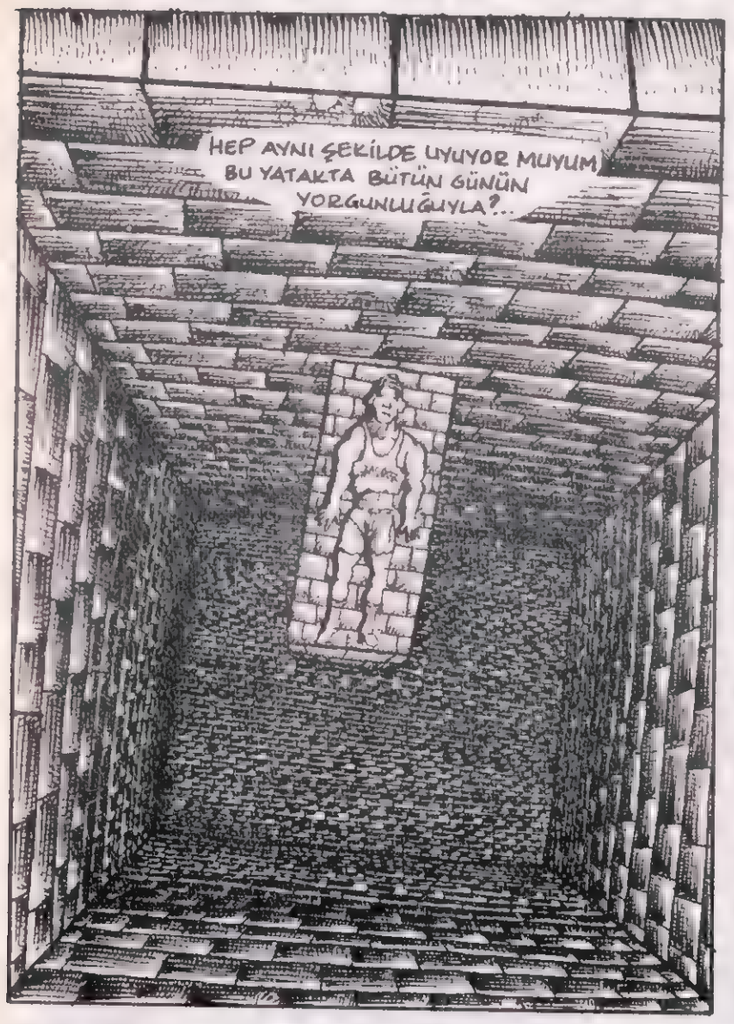

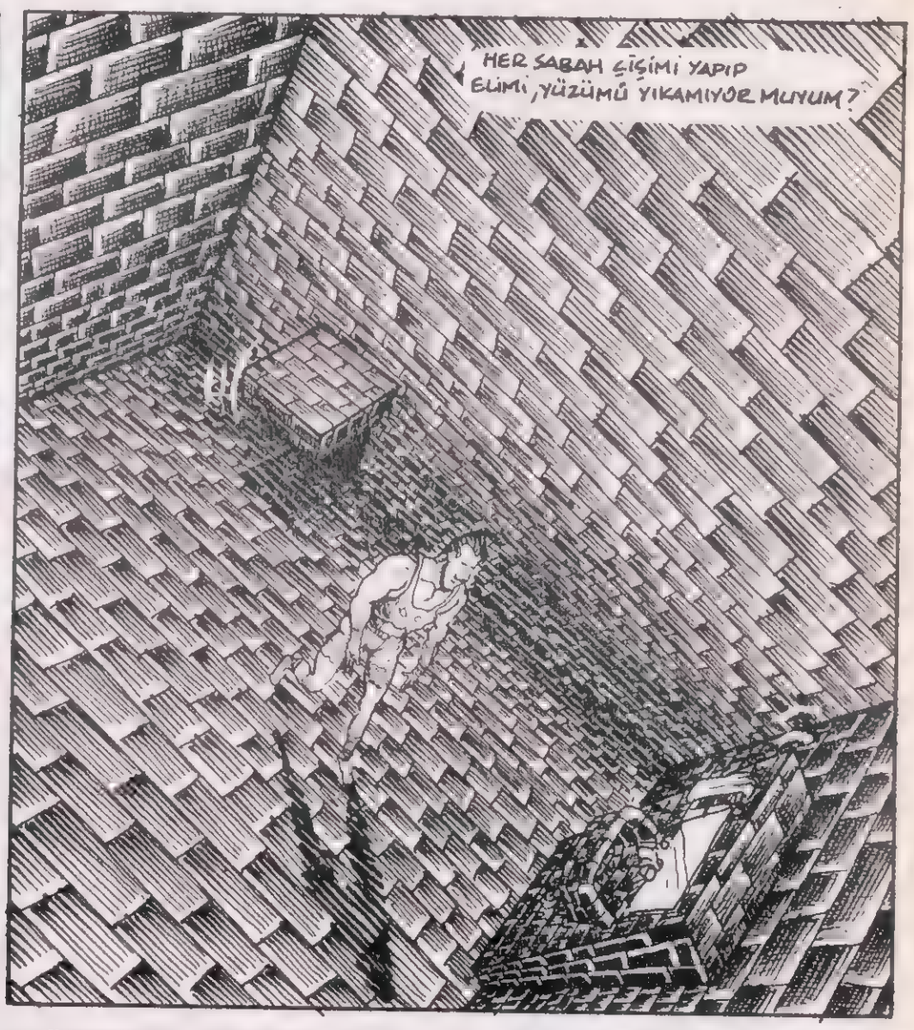

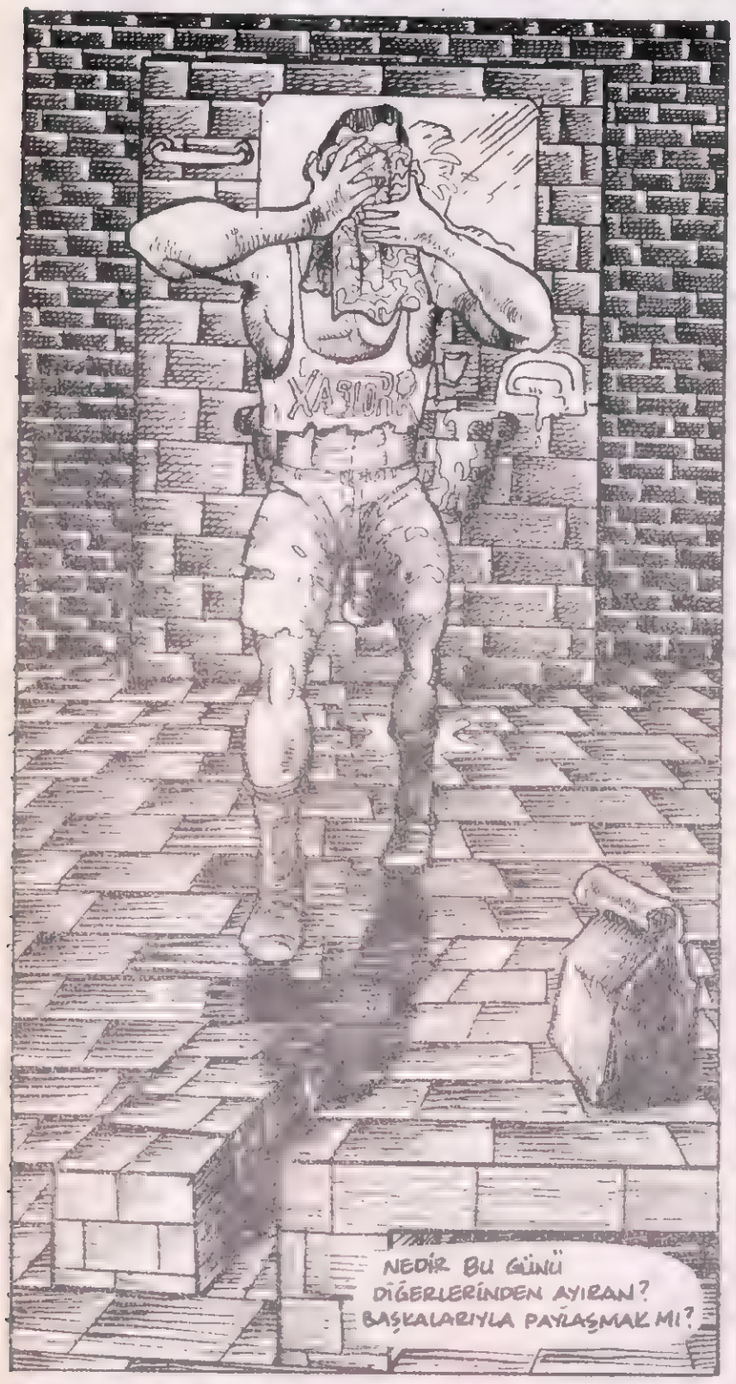

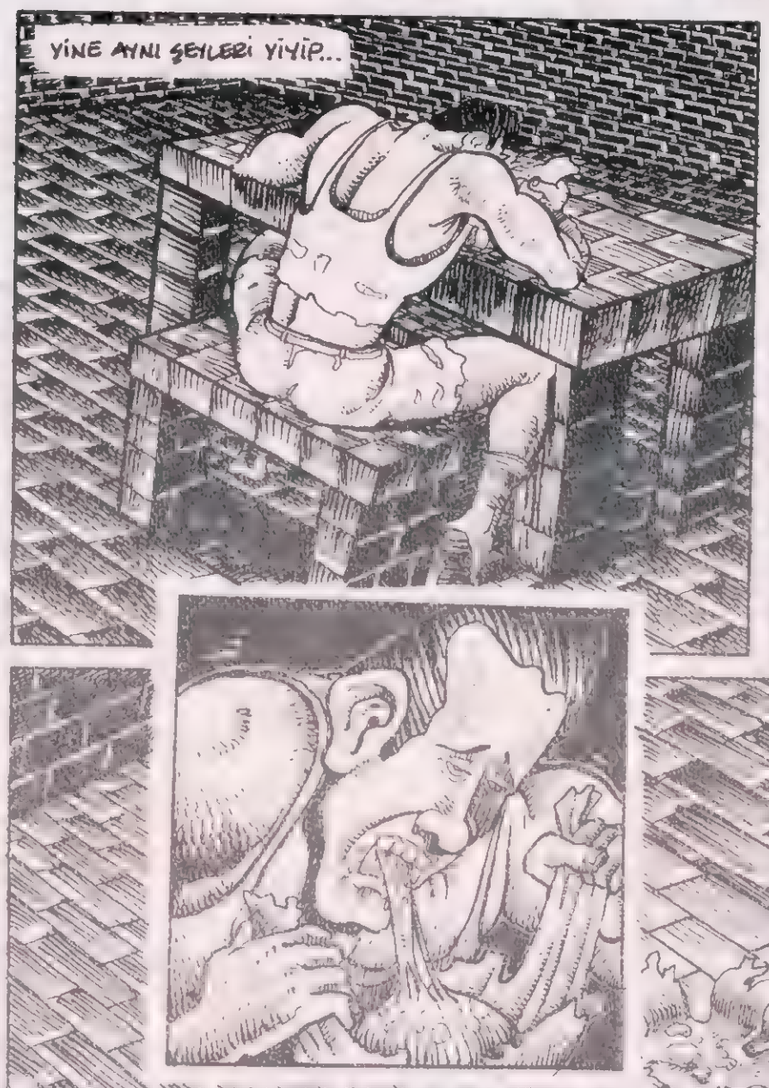

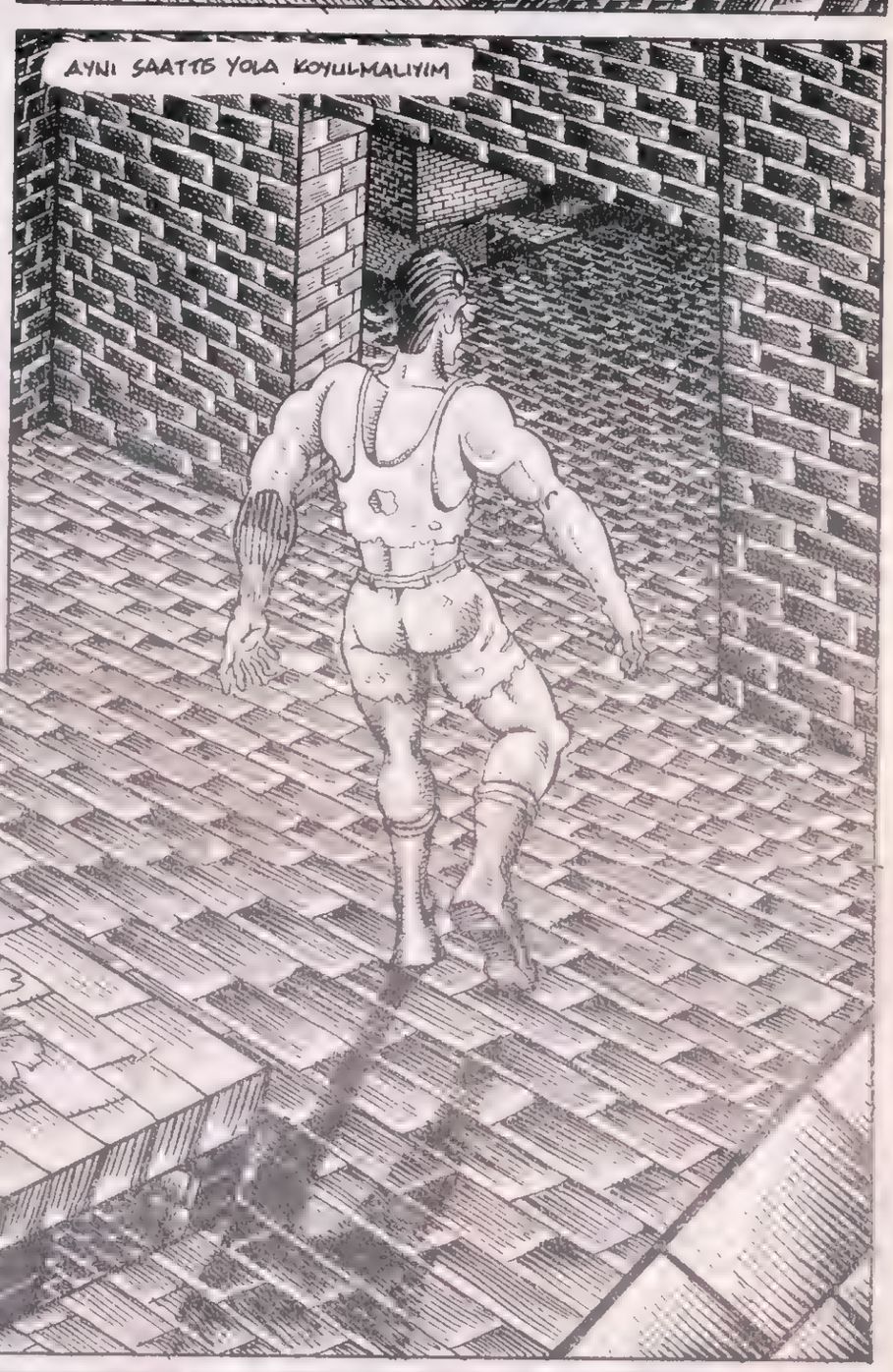

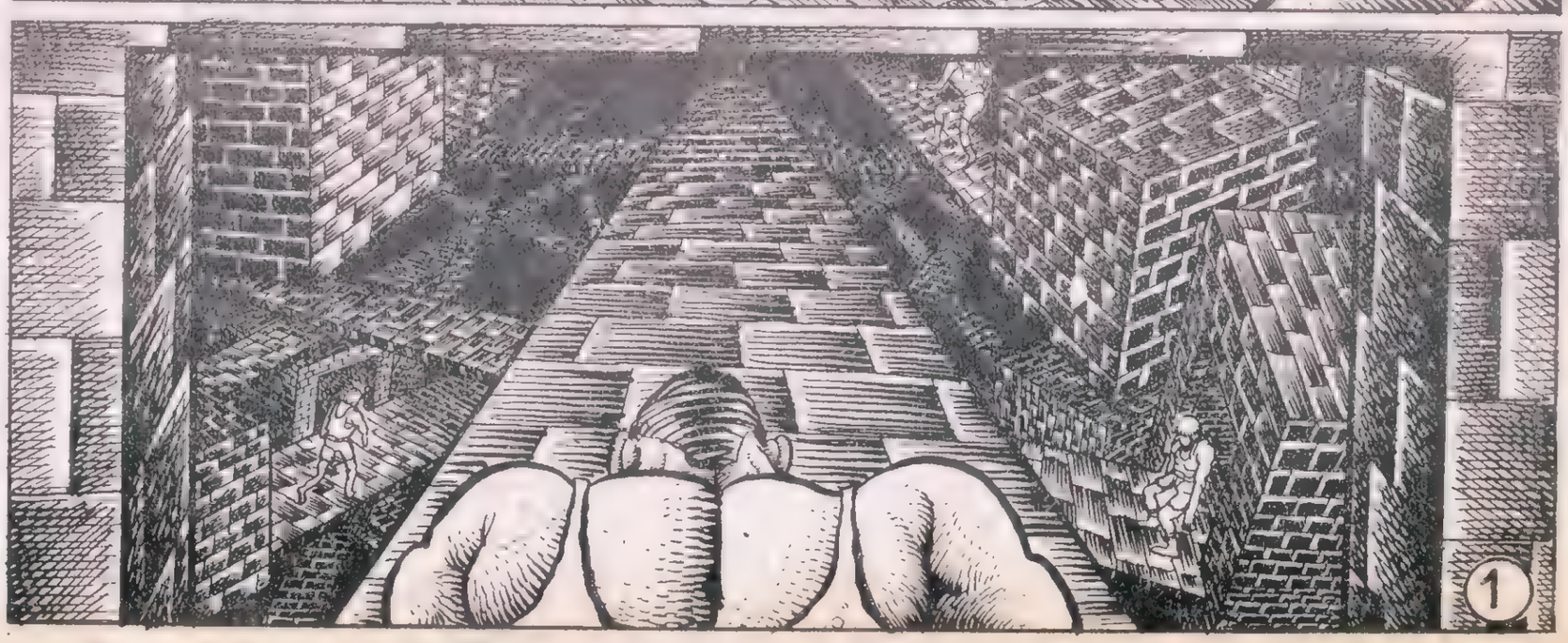

YOLLAR BİLE DAHA GENÇ BENDEN!

OLAMAZ TANIDIK BİR DUYGU ooo

İNANAMIYORUM!

MERHABA DOSTUM! SENİ GÖRMEK NE GÜZEL!

YOOO... OLAMAZ!

YİNE BAŞARDILAR!

YİNE BAŞARDILAR!

NE GÜZEL BİR KADIN! DAYANAMIYACAM...

MERHABA GÜNÜMÜN İKİNCİ ÇİÇEĞİ!..

XASIORK

HAYIIRR...

YETER ARTIK! BUNU KABUL ETMİYORUM...

LÜTFEEN... LÜTFEEN...

KAHROLASI KÖPEKLER! KENDİMİ ÖLDÜRMEME BİLE İZİN YOK!

YETERİ KADAR VAKİT KAYBETTİN.. İŞE BAŞLA ARTIK..

ŞİMDİ GÖRÜRSÜN SEN!

HOOÖ ÖÖHHÖÖÖÖ

DAYANAMIYORUMM... YARDIM EDİ....

4

AAARRRGGHH

DEVAM EDECEK..

ŞEHİR KÖPEĞİ *murat bozkurt*

BU ANLATTIKLARIM ÇOK VAHŞİCE BİLİYORUM.

AMA HERKESİN KENDİNE GÖRE YÖNTEMLERİ VARDIR.

BIR SIGARA DAHA YAKALIM.

AMA ÖNCE...

HALLEDİLMESİ GEREKEN...

BİR SORUN VAR!..

SALAK HERİF BENİ BU ÇAKIYLAMI HAKLIYACAKTIN?

İNSAN HAYATI BAZEN NE KADAR UCUZ OLABİLİYOR.

CEBİMDE SADECE 20 BİN LİRA VAR BUNUN İÇİN DEĞMEZDİ DOSTUM!

NEYSE ARTIK UZAKLAŞ MALI.

OLDUĞUN YERDE KAL VE SİLAHINI YERE BIRAK!

VAAY! DEMEK BÜYÜK GÜN GELDİ HA! KÖTÜ ADAM KÖŞEYE SIKIŞTI.

HADİ ÖYLEYSE.. YAKALAYIN.

ATEŞ EDİYORLARDI

MESELA...

Yaşasın Nükleer Enerji

Hep düşünür üzülürdük "Neden Türkiye'de hiç süperkahraman yok" diye. Eee, olmaz tabi. Çünkü nükleer enerji yok, o olmayınca süper kahraman da olmuyor tabii. İşte devlet büyüklerimiz hem ülkemizdeki enerji ihtiyacını karşılamak hem de "muasır" medeniyetler seviyesinde süper kahramanlar yaratabilmek için kolları sıvadı. 1 Ekim 1993'te İçel'in Akkuyu ilçesinde ilk nükleer cenabetin temeli atılıyor. (2 tane düşünülüyor) Vatana millete hayırlı olsun dileklerimizle biz de 2. yılda santralin durumunu çizelim dedik. (Bkz. Şk. 1)

1- Balıkadamların kurbağaya dönüştükleri yer
2- Balık mahsülünün pek bol olduğu kısım
3- Köydeki yeşil adamların denize girdiği yer.
4- Radyasyona karşı uyarı için kanarya
5- Plajın "Oranın kumu eskiden beri kahverengiydi zaten" kısmı
6- Tehlikeli olmaması sebebiyle 2. dereceden radyoaktif artıkların gömüldüğü dağ
7- Köye bolluk ve bereket getiren 1.5 metrelik sazanların tutulduğu göl
8- "Havuçköprü" köyü
9- Radyoaktif etkiler ve kanser çeşitleri araştırma senatoryumu
10- Pek güzel kavuniçi yapraklar veren ağaçlar
11- Üst düzey yöneticiler geldiklerinde kalacakları lojman
12- Herhangi bir kazaya karşı uzmanların bulunduğu uyarı ve önleme istasyonu
13- Cihazların radyasyon kaçırıp kaçırmadığını kontrol edip "temiz" raporu veren Amerikan ekibinin helikopteri
14- Bu sınırın altında uçan kuşlar ortalama 2 ay yaşıyor
15- Bunların en az bir 6 ayı daha var
16- Tehlikeli gibi gözüküp aslında az tehlikeli olan bulut
17- Tehlikeli gibi gözüküp aslında çok tehlikeli olan bulut
18- Bu bulut bizden. Uzun zamandır orda. Ondan bir fenalık geleceğini zannetmiyoruz.
19- Mühendislerin alem yaptığı yer
20- Lastikçi Hilmi Usta'nın 6. kere onardığı bölüm
21- Deneme laboratuarları
22- Yemekhane
23- Bitki plantasyon bölümü
24- Radyasyon kaçağını değerlendirmek için kurulan döner ünitesi
25- Yanında bir süre kalanların şeyinin büyüdüğü söylendiği için magandaların bastığı bölüm
26- Radyasyonlu suyu arıtan su arıtma cihazı
27- Güvenli (devlet yanlısı) parça
28- İlk önce kırmızıya dönüşeceği tahmin edilen parça
29- O kırmızıya döndüğünde üstüne dökmek için kum
30- Az bi parça radyasyon kaçırdığı devletçe bile kabul edilen parça
31- Yasaklı kitapların rahatça okunabildiği "özgür salon"
32- 1. dereceden atıkların kenefe döküldüğü yer
33- Güvenli gibi gözüken ama ciddi psikolojik sorunları olan ünite
34- Güvensiz gibi gözüken ama yanlış anlaşılan ünite
35- Santral mescidi
36- Sela priminden köşe olup gün geçtikçe mavileşen müezzin
37- Çalıştırılmadığı için patlamayacak olan parça
38- Onun yüzünden "Patlamada ilk kurtarılacak" ibarelerinin yazıldığı parça
39- Çalışmasının tehlikeli olduğu hademelerce saptanan parça (Bu yüzden kahvehane olarak kullanılıyor)
40- Gasilhane
41- Müdür Lojmanı
42- Morg
43- 2 yıl önce temeli atılan ama gereksiz görüldüğü için tamamlanmayan sigorta ünitesi.
44- İlk patlaması gereken ünite
45- Hala patlamaması büyük hayret uyandıran ünite
46- Munis (iyi huylu) ünite
47- Burda da bir şey vardı ama patladıydı galiba. Pek emin değiliz
48- Geceleri gökyüzüne o güzelim turuncu ışıltıyı veren parça
49- Bu parçayı fazladan koymuşlar. Hiç bir işe yaramıyor
50- Türk mühendisleri bile bu parçayı çalıştıramadılar. Zannımızca bozuk bir parça
51- İki kafalı ve dört bacaklı çocukların bakıma alındığı bina
52- Türkuaz tavşanların ve mor koyunların toplandığı bina
53- Müdürün karısı için özel tahsisatla yaptırılan solaryum.

MENİJE

BÜYÜK AŞK

Gerekirse 1/1 çizebilirim. Deniz

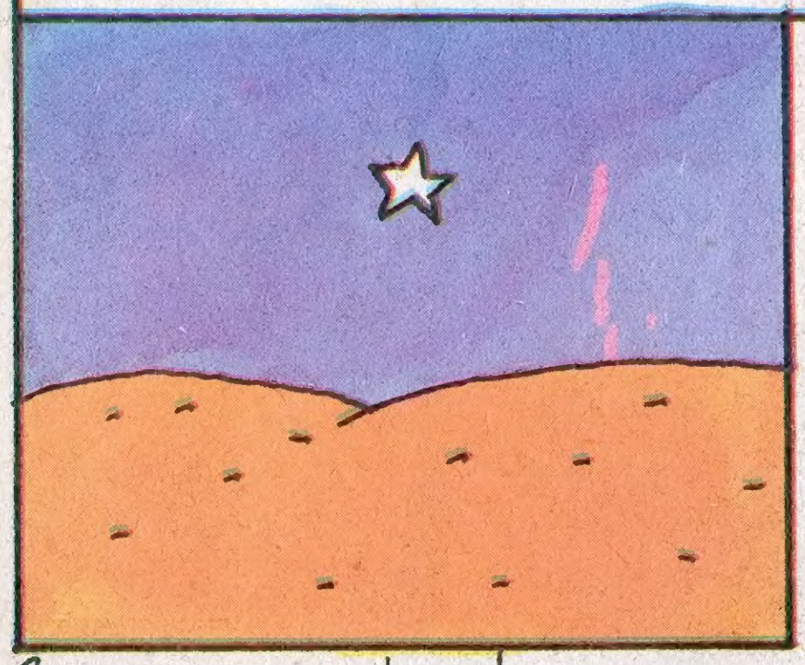

Sanırım gece olmuştu.

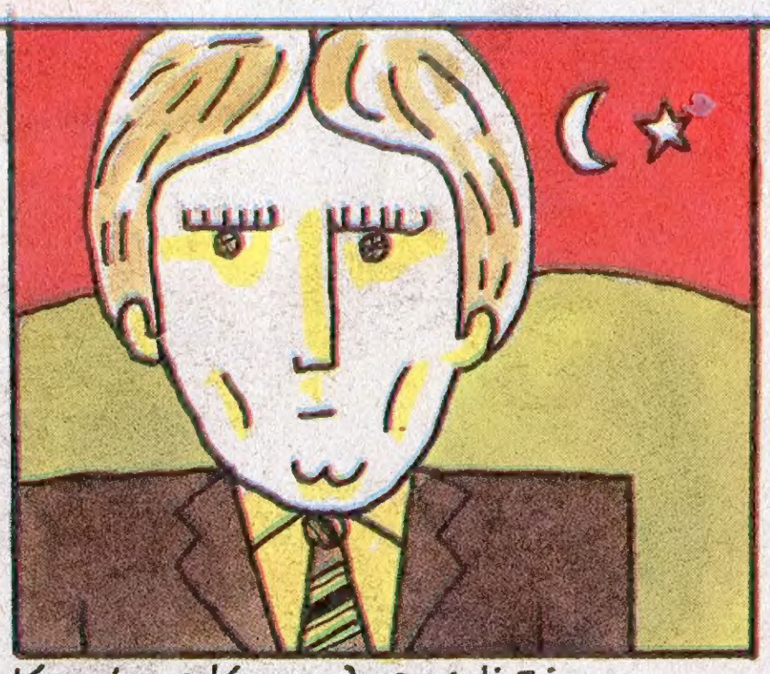

Komiser Kenan'ı sevdiğime karar verdim.

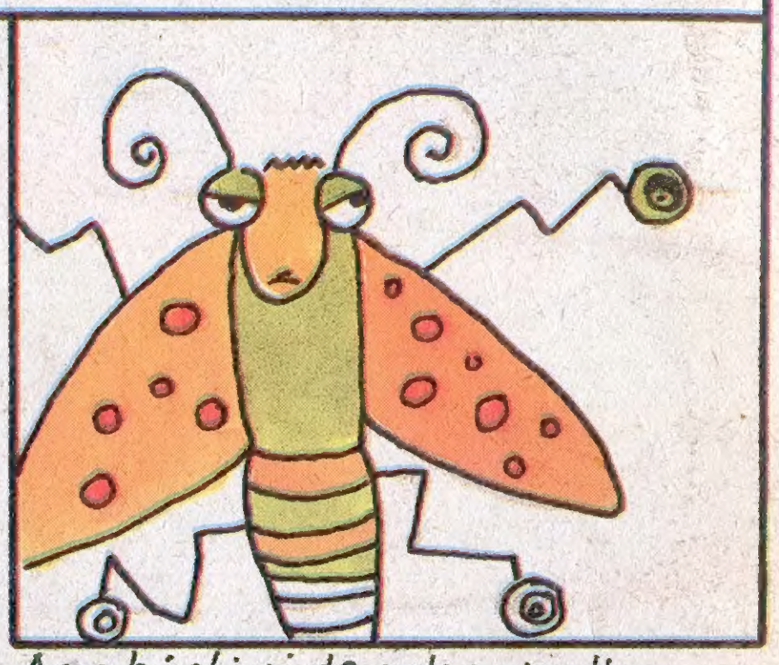

Ama börtüyü de çok severdim. (Ölmemişti. O hikaye yalandı.)

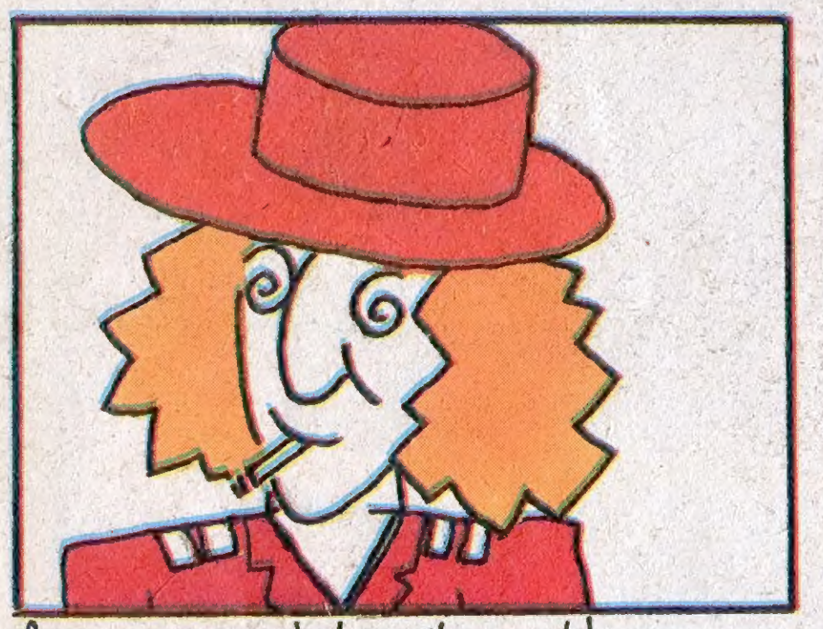

Amaçsızca dolaşırken aklıma parlak bir fikir geldi.

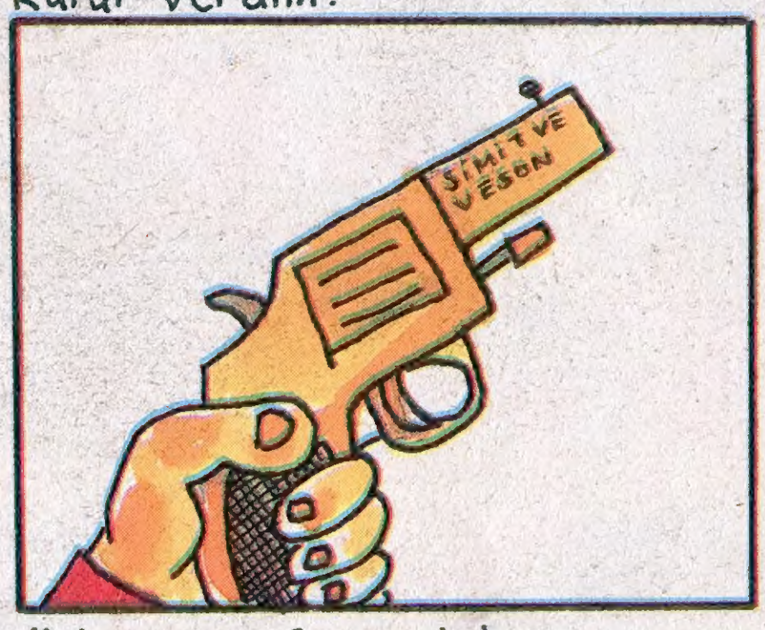

İkisinide furacaktım.

Böylece sevgili Gölümle başbaşa kalabilecektik.

- Bende sizi. Onun için bu gerekli

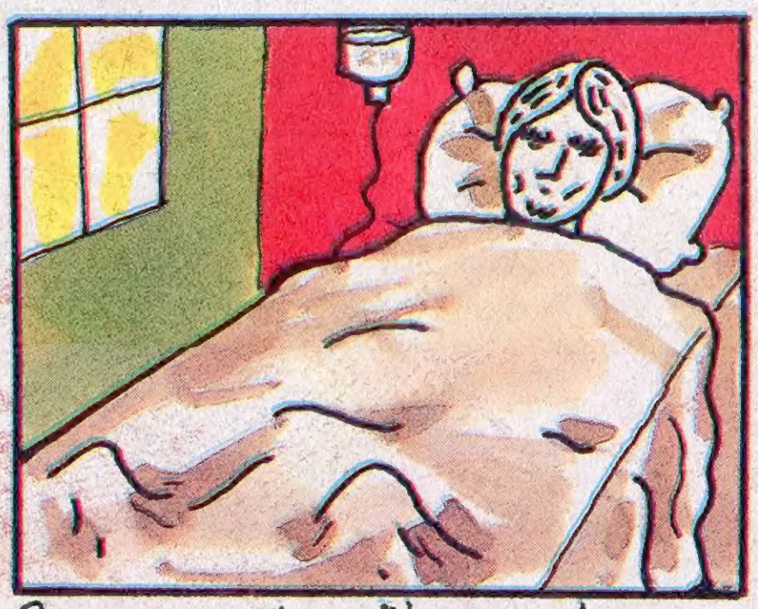

Başaramadım. Ölmemişti. Hastahanedeydi.

Sefil olmuştu. İnme inmişti.

Ben ise tutuklandım.

Fakat göle dönmem uzun sürmedi.

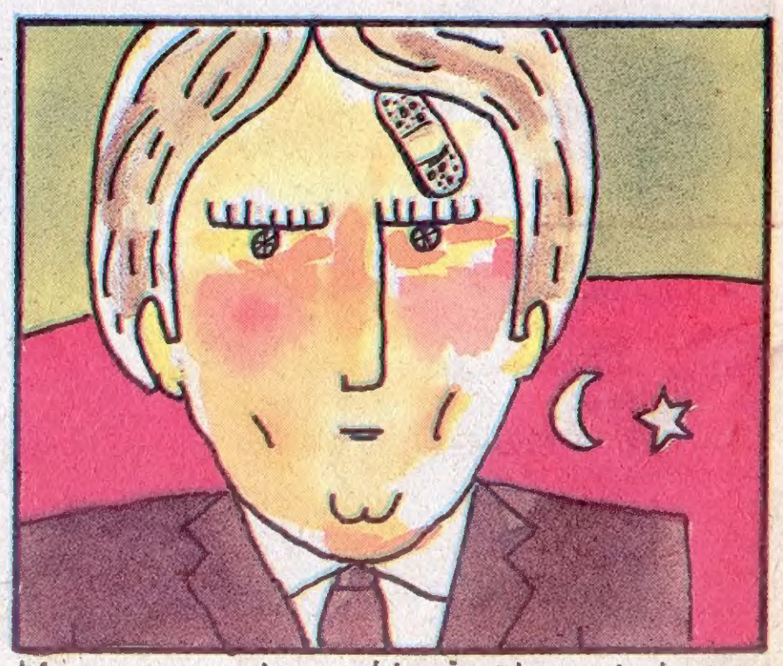

Kenan yardım etti. İyileşmişti. Beni hala seviyordu.